

A V E M A R I A

Nabožni list za katoliške Amerikance slovenskega pokoljenja. Prinaša verske članke v njihov pouk, poročila iz verskega življenja doma in po svetu, ter kratke povesti v njihovo zabavo.

Devetintrideseti letnik

May, 1946

IZDAJAJO OČETJE FRANČIŠKANI

vsakega petnajstega v mesecu.
Pri Mariji Pomagaj v Lemontu, Ill.

AVE MARIA

P. O. B. 608

Lemont, Illinois

Naročnina velja \$2.50.

Naročnina Tvoja je dar v podporo ubožnejšim slovenskim fantom, ki se izobrazujejo za slov. duhovnike v lemontskem semenišču.

Naročnikov in dobrotnikov se spominjamo v lemontskem samostanu v vseh svojih molitvah, pri sv. mašah in drugih duhovnih opravilih. Opravimo pa zanje tudi sv. mašo in sicer vsako prvo sredo v mesecu.

Published monthly except October and semi-monthly during that month by the Franciscan Fathers, P. O. Box 608, Lemont, Illinois. Subscription prices: U. S. A. \$2.50 for one year; Canada \$3.00 for one year. Subscriptions are payable in advance. Entered as second-class matter at the Post Office of Lemont, Illinois, under the act of March 3, 1879. Acceptance of mailing at special rate of postage provided for in Section 1103, Act of October 3, 1917. Authorized July 14, 1945.

Printed by
SERVICE PRINTERS
304-306 Canal Street
Lemont, Ill.

KAZALO.

	stran
1. dan. Uvodno premišljevanje	1
2. dan. Brezmadežno spočetje 8. decembra	2
3. dan. Pričakovanje poroda Dev. M. 18. decembra	4
4. dan. Zaroka Marijina 23. januarja	6
5. dan. Svečnica 2. februarja	7
6. dan. Lurška Marija 11. februarja	8
7. dan. Marijino oznanenje 25. marca	10
8. dan. Žalostna Mati B. cvetni petek	11
9. dan. Mati dobrega sveta 26. aprila	12
10. dan. Marija posrednica milosti 31. maja	14
11. dan. Mati vedne pomoči 16. junija	16
12. dan. Marijino obiskovanje 2. julija	17
13. dan. Karmelska Mati B. 16. julija	20
14. dan. Porcijunkolska Kraljica 2. avgusta	21
15. dan. Marija snežna 5. avgusta	22
16. dan. Veliki šmaren 15. avgusta	23
17. dan. Srce Marijino nedelja v osmini Vel. šmarna	25
18. dan. 7 Marijinih radosti 22. avgusta	27
19. dan. Mali šmaren 8. septembra	28
20. dan. Marijino ime 12. septembra	29
21. dan. 7 Marijinih žalosti 15. septembra	30
22. dan. Marija rešiteljica sužnov 24. septembra	31
23. dan. Kraljica presv. rož. venca 7. oktobra	33
24. dan. Marija Pomagaj 24. maja	34
25. dan. Materinstvo Marijino 11. oktobra	35
26. dan. Varstvo Marijino 2. nedelja v oktobru	36
27. dan. Marijino darovanje 21. novembra	37
28. dan. Čudodelna svet Brezmad. spočetja 27. novembra	38
29. dan. Šmarniška pobožnost	40
30. dan. Sobota, Marijin dan tedna	42
31. dan. Sklepno premišljevanje	43

AVE MARIA

Majnik, 1946—

Lemont, Ill.

—Letnik XXXIX.

MARIJINI DNEVI

ŠMARNICE ZA 1. 1946

Spisal P. Miršek

1. DAN

UVOD

LJUBKE šmarnice so zopet zadišale po naših dobravah. Tako ljubeznivo zvončkljajo s svojimi malimi, snežnobelimi zvončki v lepo pomlad. Kličejo nas k naši nebeški Materi Mariji, da ji posvetimo cvetje lepe pomladi, k pobožnostim, ki nosijo po njih svoje ime "šmarnice", v čast Nji, ki jo po njih imenujejo šmarniška Kraljica, celi mesec maj, ki se po njih imenuje šmarniški mesec. Da, takoj danes, prvi dan maja, posvečujemo celi mesec naši Materi Mariji.

1. Postavili smo si šmarniški oltarček v svojem stanovanju. Marijino podobo smo dali v sredo, jo okrasili z rožcami in pred Njo prižgali rdečo lučko.

Toda s temi zunanji šmarnicami pa šmarniška Kraljica ne bo zadovoljna, ako ji ne postavimo obenem tudi drugih, v svojem srcu, duhovni šmarniški oltarček.

2. Da, tudi v našem srcu mora Marijina podoba v sredo srca. Na Njo bomo mislili vsaki dan celi mesec maj. Nji bomo posvetili vse svoje misli in želje, vsa svoja dela, vse svoje trpljenje, celo svoje življenje. Vse naj bo samo v Njeno čast, iz ljubezni in v ljubezni do Nje.

Vsaki dan bomo skušali za Njo nabrati čim največ in čim najlepših rožic krščanskih čednosti, v katerih se bomo vadili. Čim največ dobrih del za Boga, za Marijo in za bližnjega hočemo izvršiti. Vsaki dan hočemo prav gotovo ali v cerkvi, ali doma opraviti kratko šmarniško pobožnost Nji v čast. In s temi duhovnimi rožicami hočemo bogato kra-

siti Marijino podobo v našem srcu.

Tudi za lučko ljubezni v našem srcu hočemo ta mesec pridno skrbeti. Vsaki dan ji bomo prilivali novega olja s čitanjem o Mariji iz tehle "Šmarnic". V njih hočemo preiti celo cerkveno leto in se vsaki dan ustaviti pri enem izmed njenih številnih praznikov, ga premišljevati, kaj pomenja in skušati razumeti, kaj nam z njim hoče povedati naša šmarniška Kraljica. Njene nauke hočemo uvaževati in jih skrbno izvrševati. Po njih naj nam govori Marija v našo dušo, da jo bomo bolje poznali, tako pa tudi bolj ljubili.

3. Šmarniška Kraljica! Pristrčno pozdravljena danes, prvi dan šmarnic! Celi mesec Tebi, ves Tebi, samo Tebi in za Te! To je moj sklep, moj trdni namen danes. Marija, sprejmi ta moj darček danes. Blagoslovi ga! Sprejmi ga! Pomagaj mi, da ga bom izvrševal celi mesec!

Toda, Mati, ubog grešnik sem. Reven trpin sem. Objokani otrok Eve sem v solzni dolini. Sprejmi me v svoje varstvo, ker drugače sem izgubljen. Z mojo ljubeznijo do Tebe naj se veča vsaki dan tudi Tvoja ljubezen do mene, Tvoja skrb za me, Tvoja pomoč meni. Hočem, da boš Ti vsaki dan bolj moja Mati, pa tudi vsaki dan jaz bolj Tvoj otrok. Amen.

2. DAN

PRAZNIK BREZMADEŽNE

8. december

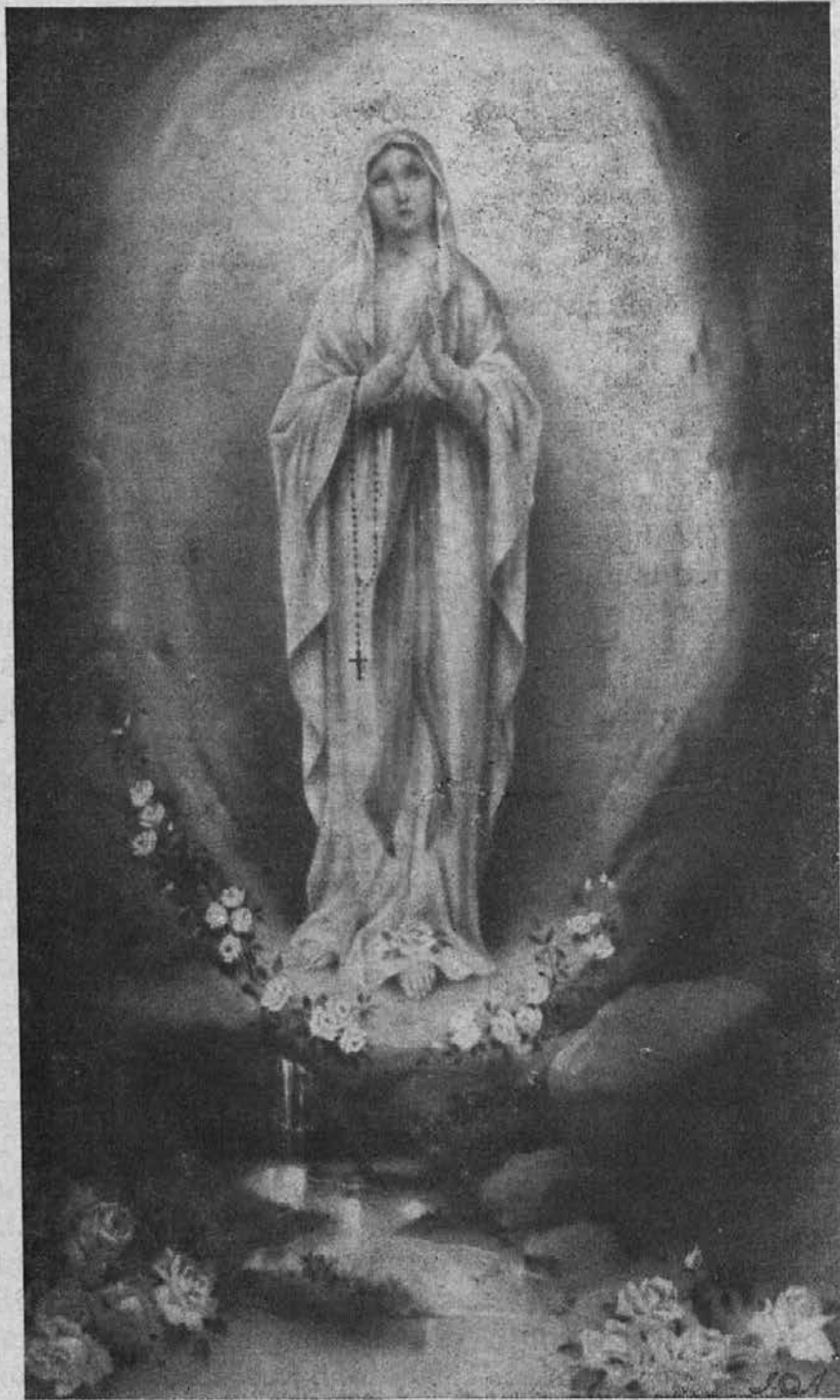

rona Marijinih praznikov v cerkvenem letu je praznik Brezmadežne.

1. Zgodovina: —

Ta praznik se je začel praznovati po samostanih v Palestini v sedmem stoletju. Od tod se je počasi razširil po vseh vzhodnih cerkvah. Na zapadu se je začel na Angleškem takole: Opat Helsin se je peljal po morju. Nastal je hud vihar. Ladja se je začela potapljati. V tej stiski se opat z vsemi potniki zaupno obrne v molitvi k Mariji za rešitev. Obljubil je, da bo v svoji opatiji vpeljal praznik Brezmadežne. Marija jih je rešila in opat je spolnil svojo obljubo. Od tod se je širil hitro po celi Evropi. Papež Sikst ga je l. 1476 vpeljal v celo cerkev. Po razglasitvi Marijinega brezmadežnega spočetja 1854 je praznik dobil novo pobudo in nov sijaj. Danes je ta praznik glavni Marijin praznik v celem letu.

2. Pomen: — "Kot ženo obdano s soncem" je videl sv. Janez v Skrivnem razodetju Marijo. To sonce je njeno brezmadežno spočetje, njena brezgrešna čistost duše, njena svetost, ki jo ožarja kot čudež božje ljubezni do človeka. Ž njo je postala vredna biti "hčerka Boga Očeta, Mati Boga Sina in nevesta sv. Duha", tako pa Mati Odrešeni-

kova, naša soodrešenica. Po Nji smo dobili tako Odrešenika in bili odrešeni za večno zveličanje.

S tem mogočnim soncem brezmadežnosti obdano občudujemo in strmimo nad njeno vzvišenostjo, jo častimo kot najsvetejše človeško bitje, ki je kedaj živelo na zemlji, in jo ljubimo. Vzvišeni vzor je celemu človeškemu rodu svetosti, čistosti in brezgrešnosti.

Sonce Marijine brezmadežnosti in brezgrešnosti pa tako jasno posveti v našo grešnost. Pokaže nam greh v vsej njegovi ostudnosti in grdobiji, da ga človeška duša zastudi, da se skuša dvigniti iz njega in se ji bližati, da s solzami kesanja in s pokoro skuša popraviti svoje zablode, da skuša slediti njenemu zgledu in se bojevati proti vsemu, kar se imenuje greh. Toplina tega Njenega sonca ogreva v naši duši močno voljo za vse, kar je božje, kar je lepo, kar vzvišeno in plemenito.

3. Šmarniška Kraljica! Ko Te pri današnjih šmarnicah občudujemo v Tvoji vzvišenosti kot brezmadežno Devico in Mater, vso lepo, vso čisto, vso sveto, kaj drugega moremo kot da sklenemo, da si bomo ta mesec prizadevali za čisto vest, za čisto dušo in čisto srce.

Kaj drugega moremo, kakor da Te zaupno prosimo Tvoje pomoči, da bi mogli posnemati Tvoj zgled in se varovati vsega, kar se imenuje greh. Sami smo tako slabi, tako grešni. Šmarniška Kraljica pomagaj nam.

Kaj drugega moremo, kakor da Te ubogamo, kar si zaklicala v Lurdu Bernardki: "Pokora! Pokora! Pokora!" Vse svoje grehe obžalujemo in skušamo s pokoro zadostiti za nje božji neskončni pravici. Zato je naš trden sklep: ta mesec bom gotovo šel k dobri spovedi in k sv. obhajilu, da se pokrepim v svojem boju za zveličanje svoje duše.

Šmarniška brezmadežna Kraljica, pomagaj mi!

3. DAN

PRAZNIK PRIČAKOVANJA PORODA DEV. MARIJE

18. december

saka mati s posebnimi čutili in pripravami pričakuje porod svojega deteta. S koliko blaženostjo in s koliko pri-

pravo je pričakovala šele Marija porod svojega božjega Sina Jezusa! Teга Marijinega pričakovanja so se verniki že zgodaj spominjali s posebnim praznikom, ki se ga pri današnjih šmarnicah spominjamo.

1. Zgodovina. — Na praznik Gospodovega rojstva so se verniki že

v prvih asih krščanstva pripravljali z adventom, ki pomenja prihod. Zlasti so se pa pripravljali nanj osem dni preje. Da so pri tej pripravi mislili zlasti na Marijo, Odrešenikovo Mater, da so častili njeno pričakovanje poroda, je samo naravno. Prvi dan te priprave, 18. december so pa praznovali praznik Marijinega Oznanenja, ker v postnem času niso praznovali nobenega praznika radi strogosti posta. Pozneje so post omilili in prenesli ta praznik na 25. marec. 18. december je pa vseeno ostal kot Marijin praznik. Prvi sled tega praznika najdemo v zgodovini na Španskem. Imenovali so ga praznik "Maria della O". Po španskem obredu so ta dan duhovniki v svojih molitvah peli pesem (antifono), ki je obstala samo iz črke "O", ki naj izrazi hrepenenje stvarstva po Odrešeniku. Po tej pesmi ime praznika. Pozneje so ga začeli imenovati praznik "Pričakovanja poroda Dev. Marije". Papež Gregorij XIII. ga je leta 1573 potrdil za škofijo Toledo na Španskem. Od tod se je razširil tekom stoletij na vso cerkev.

V zvezi s tem praznikom so sv. maše "Zornice" v adventnem času, ki se jih gotovo še vsi spominjamo iz domovine. Kako radi smo jih imeli! Bile so naša priprava, naše pričakovanje rojstva Gospodovega, in proslava Marijinega pričakovanja poroda.

V zvezi z njim je bila tudi ljubka ljudska pobožnost "prenočevanja Marijinega", ki je bila zelo razšir-

jená po Sloveniji. Hiše po vaseh so si razdelile dneve pred božičem in vsaka je "prenočevala" Marijo eno noč in en dan. Prenašali so kip Marijin vaščani zvečer med petjem litanij v procesiji. Družina je pred Marijinim oltarčkom prečula celo noč. Naslednji dan je bil cel za njo družinski praznik.

2. Pomen. — Neizmerna je sreča za vsako človeško srce — naše odrešenje. Kako boleče in trpeče je Odrešenika pričakoval cel človeški rod dolga, dolga tisočletja. Nam ni treba. Marija ga nam je rodila. Pa kako cenimo to srečo? Šmarniška Kraljica nam s tem praznikom kliče: Otrok moj! Odrešen si. Moj Sin Jezus je že umrl za te, za tvoje grehe, te odrešil. Odprta imaš nebesa. Imaš ga pri sebi v presv. Rešnjem Telesu. Gorje ti, če ga zavržeš! Večno boš nesrečen!

3. Namen. — Pri vsakem sv. obhajilu se Jezus rodi v naši duši. Kolika sreča za nas! Se je zavedamo, kakor se je je Marija? Šmarniška Kraljica, izprosi nam danes milost, da se bomo bližali mizi Gospodovi vsikdar saj nekoliko s čutili tvoje koprneče ljubezni po Njem, s katerim si pričakovala njegovo rojstvo. Brez te koprneče ljubezni je naše sv. obhajilo mrzlo, brez koristi.

Ta mesec bom šel večkrat k sv. obhajilu. Toda prizadeval si bom, da bom šel vsaj nekoliko z blaženimi čutili Marijinega pričakovanja rojstva Jezusovega.

4. DAN

PRAZNIK MARIJINE ZAROKE S SV. JOŽEFOM

23. januar

Veseli dogodek v življenju šmarniške Kraljice je njena zaroka s čistim ženinom sv. Jožefom. Sv. Cerkev ga obhaja s praznikom Marijine zaroke.

1. Zgodovina. — Okrog leta 1500 je neki kanonik v mestu Šartre na Francoskem odredil v svoji oporoki, naj njegov kapitel vsako leto na obletnico njegove smrti proslavi spomin sv. Jožefa, ki ga je zelo častil. Kapitel je poveril sestavo molitev za ta spomin slovečemu univerzitetnemu kanclerju Gersonu. Ta jih je pa sestavil tako, da so proslavljale zaroko Marije s sv. Jožefom. Sv. cerkev je potrdila kakor molitve, tako praznik. Ta spomin so obhajali 23. januarja, kar je bil najbrž smrtni dan tega kanonika.

Iz Šartreja se je praznik kmalu razširil na Pariz in celo Francijo, od tod pa po celem svetu. Zlasti so ga širili sinovi sv. Franciška, katerim je papež Pavel III. dovolil, da so ga praznovali po svojih cerkvah. Papež Benedikt XIII. ga je leta 1725 razširil na vso cerkev.

2. Pomen. — Najvažnejša božja ustanova na zemlji je sv. zakon. Bog sam ga je ustanovil v raju. Za enega Adama je ustvaril eno Evo, in obratno. Poročil ju je z nerazvezljivo zakonsko zvezo zvestobe in ljubezni do smrti. Sveta, božja je

ta ustanova, katero je dal Bog človeškemu rodu, ko mu je ukazal: "Rastita in množita se!"

Toda kakor vse ustanove božje, je človek popačil tudi to. Začelo se je mnogoženstvo, začele ločitve zakonov, razširila se nezvestoba. Svetost zakona je padla. S tem je pa naravno začelo propadati družinsko življenje, ž njim pa tudi človeška družba. Na svetu se je začelo gorje, ki se je večalo od veka do veka in slednjič narastlo do neznosnost. Cel človeški rod je propadel.

3. Namen. — Kako velik namen ima praznik Marijine zaroke zlasti danes. Kristus Gospod je dvignil zakon v svetost zakramenta. Toda kako ga pojmuje svet danes? Tudi kristjani! Tudi marsikdaj katoliki! Razporoke se strahotno množe. Nezvestoba se celo proslavlja. Zato pa zopet propada družinsko življenje in ž njim človeška družba.

Šmarniška Kraljica, naj zasveti vajin sv. zakon z Jožefom iznova svetu v tisti božji svetosti, kakor ga je ustanovil sam Bog v raju in kakor sta ga pojmovala vidva: da to ni človeška ustanova, temveč božja, da "kar je Bog združil", naj se ne predrzne noben človek razveljaviti! da je nerazvezljiva sveta zveza, podlaga družinskega življenja, tako podlaga človeške družbe.

Izprosi vsaj katoliški naši mladini, da ga bo tako pojmovala, se po

Tvojem zgledu nanj pripravljala, tako sveto sprejela zakrament sv. zakona. Izprosi danes pa tudi zakonskim milost, da se bodo te svetosti zavedali in v njem živeli po vajinem zgledu s sv. Jožefom.

Sv. zakon propada kot božja naredba, z njo propada človeška družba, propadamo vsi. Gorje se na svetu večja. Šmarniška Kraljica, prosi, oj, prosi za nas in nas reši!

5. DAN

PRAZNIK MARIJINEGA OČIŠČEVANJA. SVEČNICA

2. februar

Štirideseti dan po porodu hiti Marija v tempelj, da opravi po Mojzesovi postavi svoje očiščevanje. Ta dogodek počasti praznik Marijinega očiščevanja.

1. Zgodovina. — Zgodovina pove, da so ta praznik slavili že v četrtem stoletju v Jeruzalemu z veliko procesijo, ki je šla v cerkev Gospodovega ustajenja. Od tod se je širil dalje po vzhodnih cerkvah. Novo pobudo je dobil, ko je pod cesarjem Justinijanom 541 nastala v Carigradu strašna kuga in pomorila dve tretjini prebivalcev. Cesar Justinijan se je z meščani obrnil k Mariji za pomoč in rešitev. Marija je prošnjo uslišala in kuga je prenehala. V znak hvaležnosti do Marije je cesar zapovedal, da se mora ta praznik slovesno praznovati po vsej državi tudi kot državni praznik. Kakor večina Marijinih praznikov, tako je tudi Svečnica samo zgodovinski spomin Marijine pomoči trpečemu človeštvu.

Kmalu za tem so ga začeli praznovati tudi v Rimu. Postal je praznik cele katoliške cerkve.

V enajstem stoletju se je začela uvajati navada, da so na ta praznik blagoslavljali sveče, ki se rabijo celo leto pri službi božji. Sv. cerkev je to navado potrdila, uvedla poseben obred tega blagoslova in ga združila z mašo dneva.

Tekom stoletij se je uvedla tudi navada, da so matere na ta praznik prinesle svoje novorojenčke v cerkev, da jih je duhovnik blagoslovil in so po Marijinem zgledu tudi one prišle k očiščevanju, ali kakor mi pravimo, k vpeljevanju.

2. Pomen. — Marija je prišla v tempelj k očiščevanju, da je spolnila Mojzesovo postavo, da si tega ni bila dolžna, Ona, Brezmadežna Mati Boga Sina. Kako lep zgled nam za izpolnovanje tudi cerkvenih zapovedi.

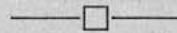
Sv. cerkev je Kristusovo kraljestvo na zemlji, da vlada, vodi, uči in posvečuje vse ljudi. Kristus je njen

ca! Ti si tudi mati katoliške cerkve, ki Te toliko ljubi in toliko časti, toliko stori, da ohranja v srcih vernikov češčenje, ljubezen in zaupanje do Tebe. Vsa njena zgodovina je skoraj tudi zgodovina Tvojega češčenja na zemlji. Ta sv. cerkev je dala Tebe tudi nam kot našo mater in Kraljico. Dala je pa tudi

nas Tebi kot Tvoje otroke.

Naš današnji šmarniški darček Tebi naj bo naš trden sklep, da bomo vsikdar to svojo sv. cerkev ljubili, spoštovali in zvesto spolnjevali njene zapovedi.

Šmarniška Kraljica, izprosi nam milost, da bomo ta tvoj sklep vsikdar tudi zvesto držali.

6. DAN

PRAZNIK LURŠKE MARIJE

11. februar

urd! Celi svet ga pozna. Cel svet ve, kaj se tam godi. Marijina zdravniška klinika ga imenujejo. Nanj nas opozarja praznik lurške Marije.

1. Zgodovina. — 11. februarja 1849 se je začela Marija prikazovati v Lurdu na Francoskem neki preprosti deklici Bernardki Subiro. Javljala se ji je iz velike votline v pečinah pri Lurdu kot nebeško lepa gospa, sredi kot sonce svetlega oblačka. "Brézmadežno spočetje sem!" ji je povedali neki dan, ko jo je deklica vprašala, kdo da je? Drugič ji je ukazala, naj pije iz studenca pod pečinami, ki ga ni bilo. Deklica uboga in pobrška po pesku in močan studenec priteče in teče še danes. Z vodo tega studenca se je

nevidni poglavar. Vidni poglavar je papež, naš sveti oče. Ne more imeti Boga za Očeta, kdor nima cerkve za matere. Zato smo dolžni spolnovati tudi zapovedi in predpise naše sv. cerkve. Praznik Marijinega očiščevanja nam kaže na Mariji lep zgled za to.

Kot svečnica nas opozarja na Kristusa, ki je Luč "v razsvetljenje nevernikov", na luč svete vere, ki nam jo je prinesel na svet. Njegova vera nam kot luč sveti v življenju, kako naj živimo.

Opozarja nas pa tudi na mrtvaško svečo, ki nam bo posvetila v večnost k Bogu Sodniku, da bomo dali odgovor, kako smo sledili tej luči.

3. Namen. — Šmarniška Kraljizgodilo največ in najčudovitejših ozdravljenj. V začetku deklici niso verjeli. Pozneje so ji verjeli. Cerkvena oblast je vse strogo in natančno preiskala in prikazovanja

potrdila kot resnična. Potrdili so jih pa pred vsem premnogi čudeži, ki so se začeli takoj vršiti v Lurdu.

Kmalu so začele prihajati v Lurd k tej votlini množice romarjev najprej iz Francije, potem iz celega sveta. Svet je zastrmel nad čudežnimi ozdravljeni in bolniki, zlasti neozdravljivi so hiteli tja in še hite.

Papež Leon XIII. je dovolil za Lurd 11. februarja praznik Lurške Marije. Pij XI. ga je raztegnil na celi svet.

V nešteti cerkvah in kapelicah po celem svetu imajo danes lurške votline s kipom Brezmadežne. Tudi po milijonih hišah. Do začetka sedanje vojne je prihajalo v Lurd vsako leto visoko nad milijon romarjev prav iz celega sveta.

2. Pomen. — Lurd s svojimi čudeži je potrjenje božje in Marijine verske resnice o Njenem brezmadežnem spočetju.

Lurd je mogočno potrjenje naše vere, našega zaupanja, naše ljubezni do Marije.

Lurd mogočno potrjuje našo vero v presv. Rešnje Telo. Velik del čudežnih ozdravljenj se zgodi pri procesiji s sv. Rešnjim Telesom, ko duhovnik vsakega bolnika posebej blagoslovi.

Lurd potrjuje celemu svetu vero v Boga, vero v nadnaravni svet, v dušo, v večnost, našo katoliško cerkev kot edino pravo božjo, Jezusovo cerkev.

Lurdski čudeži se gode javno, pred očmi celega sveta. So to ozdravljenja, o katerih morajo verni in brezverni, celo veri sovražni zdravniki priznati, da jih zdravniška veda ne more razložiti, da se naravnim potom niso mogla izvršiti v trenutku. V Lurdu je posebna zdravniška klinika, do katere ima dostop vsak zdravnik brez razlike vere ali brez vere, ali sovražnosti do vere. Vsak slučaj se javno strogo preišče, da je vsaka sleparija, vsaka domišljija, vsak dvom nemogoč. V prvih petdesetih letih je napisanih 5297 takih čudežev. Njih zapisniki so vsikdar in vsem odprti.

3. Namen. — Šmarniška Kraljica, kako smo Ti hvaležni za Tvoj Lurd! Kaže nam, kako si Ti dobra mati človeškega rodu, tudi naša! Kako mogočna si pri Bogu s svojo priprošnjo! S kolikim zaupanjem naj se Ti bližamo s svojimi prošnjami.

Šmarniška Kraljica! Izprosi usmiljenja celemu brezvernemu svetu, da bo zopet veroval v Boga Očeta, veroval v Boga Sina, Tvojega Sina, veroval v Tebe, da nam bo zopet dobro na svetu! Poglej v koliko strašno gorje nas je zapeljalo brezverstvo! Lurška šmarniška Kraljica, imej usmiljenje z ubogim, razbičanim človeštvom! Usmili se ga! Reši ga! Lurd nam kaže, da to moreš. Pomagaj nam!

7. DAN

PRAZNIK MARIJINEGA OZNAZENJA

25. marec

obožni Marijin pisatelj Janez Volčič imenuje praznik Marijinega oznanenja "za nas grešne ljudi najiminitnejši praznik v letu".

1. Zgodovina. — Ta praznik so gotovo vpeljali že apostoli. Prve sledove njegovega praznovanja pa najdemo v zgodovini šele v četrtem stoletju. Sv. Atanazij ga l. 340. prišteva velikim vsakoletnim praznikom. Praznovali so ga pa 18. decembra pod različnimi imeni. Poleg Marijinega oznanenja so se spominjali padca Luciferjevega iz nebes, ustvarjenja Adama, prehoda Izraelcev skozi Rdeče morje, darovanja Izakovega. Ko so omilili štiridesetdanski post, so ga prenesli na 25. marca kot praznik Marijinega oznanenja, kakor ga praznujemo še danes.

Ta praznik, oziroma dogodek tega praznika, pa praznujemo danes vsak dan in sicer trikrat na dan z "angeljskim češčenjem". Po cerkvah pozvoni in verniki počaste z molitvijo angeljevega češčenja Mater Marijo in njeno vzvišeno čast božjega materinstva, počaste včlovečenje Boga Sina in se mu zahvaljujejo, da je "Beseda meso postala in med nami prebivala".

Večerno zvonjenje je vpeljal sv. Bonaventura 1263 za vse frančiškanske cerkve. Od tod se je razširilo po drugih cerkvah. L. 1327 ga je vpeljal papež Janez XXII. za vso cerkev.

Jutranje zvonjenje ob zori sta vpeljala v Franciji dva cerkvena zbora l. 1363.

Opoldansko zvonjenje je pa vpeljal l. 1456 papež Kalist in sicer prvotno med 2. in 3. uro popoldne v hvaležni spomin Marijine pomoči krščanski vojski v strašni bitki s Turki pri Belgradu. Pod vodstvom frančiškana sv. Janeza Kapistrana je šlo mnogo manjša krščanska vojska proti Turku. Pred odločilno bitko se je cela vojska v goreči molitvi zatekla k Mariji za pomoč in Turka popolnoma potolkla. Pozneje so to zvonjenje prenesli na poldan.

2. Pomen. — Ko je pri angelo-
vem oznanenju Marija privolila v sklep presvete Trojice, da se v njenem presvetem naročju včloveči Bog Sin, Odrešenik sveta, zgodil se je največji čudež v zgodovini vesoljnega božjega stvarstva. "Beseda je meso postala." Bog Stvarnik je izpolnil svojo obljubo, dano v rajju padlemu človeku. Bog Sin je bil spočet. Marija je postala božja Mati. O, neizmerna skrivnost božjega usmiljenja do ubogega človeka! Obenem pa neizmerna čast za

Marijo. Mati Boga samega je postala. Naše odrešenje se je začelo.

V resnici, praznik največje časti naše šmarniške Kraljice, pa tudi "za nas grešne ljudi najjimenitnejši praznik v letu"!

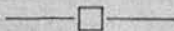
3. Namen. — Po tej razlagi je namen praznika Marijinega oznanenja in trikratnega vsakdanjega angeljskega češčenja jasen. Naša duša ga čuti, srce se ga veseli, duša se ga raduje. Govori naj nam o neskončni ljubezni božji do nas, grešnikov, o neskončni sreči našega od-

rešenja, pa tudi o neizmerni časti naše božje Matere Marije.

Šmarniška Kraljica! Trikrat na dan se dvigajo naša srca k Tebi in Ti kličejo z angelom: "Ave Maria! — Zdrava Marija!" Bodi nam pozdravljena tisočkrat!

Trikrat na dan pa tudi neskončna zahvala Bogu za milost odrešenja, da je Beseda meso postala in med nami prebivala!

Sedajle zapojmo, če ne moremo zapeti, pa saj zmolimo prelepo slovensko narodno pesmico: "Oznanil je angel Gospodov Mariji . . ."

8. DAN

PRAZNIK MARIJE SEDMERIH ŽALOSTI

Cvetni petek

V ozki zvezi z Jezusovim trpljenjem in smrtjo je trpljenje Njegove Matere Marije, katerega se spominjamo na cvetni petek, na praznik Marije sedmerih žalosti.

1. Zgodovina. — Marijinega trpljenja so se spominjali že prvi kristjani v Jeruzalemu, ko so pogosto, zlasti vsaki petek hodili po poti, po kateri je Jezus nesel križ na Kalvarijo in premišljevali njegovo trpljenje in smrt. Vendar pa do srednjega veka niso nikjer praznovali posebnega praznika v spomin Njega trpljenja, njenih žalosti. Vsaj zgodovina nam ne sporoča.

Sedanji praznik žalostne Matere božje na cvetni petek ima svoj začetek v težkih časih sv. cerkve, katere je povzročil na Češkem in po severni Evropi nesrečni verski odpadnik Jan Hus. Ko so škofje teh krajev na svojem pokrajinskem zboru v Kolinu 1413 zborovali in se posvetovali o teh razmerah, o velikih težavah, skozi katere je šla cerkev radi Husa, zlasti kako so Husiti onečeščevali pred vsem Marijine podobe, so ustanovili praznik "Marije sedmerih žalosti", 1. da bi ta dan verniki s češčenjem Marijinih žalosti potolažili Jezusa, 2. da bi Marija nesrečnim odpadnikom izprosila, da bi spregledali svojo

strašno zmoto, 3. da bi jim izprosila milost, da bi se vrnil nazaj v naročje sv. cerkve. Določili so ga na petek po tretji nedelji po veliki noči. Kmalu se je razširil po vseh škofijah srednje Evrope. Papež Benedikt XIII. ga je leta 1727 zapovedal za celo cerkev in sicer na cvetni petek, kakor ga praznujemo še danes.

2. Pomen. — Otroku, ki ljubi svojo mater, se smili v njenem trpljenju. Boli ga bolj kot lastno trpljenje. In ko je ni več, se zlasti pogosto spominja, koliko je zanj v svojem življenju pretrpela in ji je hvaležen. Njeno prestano trpljenje mu jo dela ljubo in nepozabno. Marsikaka hvaležna solza se mu utrne iz oči pri tem spominu, obenem pa tudi solza obžalovanja za vse, s čemur jo je v življenju žalil.

Praznik žalostne Matere božje nas spominja njenih bolečin, ki jih je morala prestati v svojem življenju skupaj z Jezusom. Vse so bile samo radi naših grehov in za naše odrešenje. Mi smo ji vse povzročili.

Kakor je Eva sodelovala z Adamom v grehu, tako naj Marija, Mati Jezusova sodeljuje z njim pri odrešenju. Praznik njenih žalosti nas sili, da se spominjamo Marijinega trpljenja. Pri tem spominu se nam bo pa kot naša Mati zasmilila, dobili bomo sočutje ž njo, radi tega trpljenja jo bomo še bolj ljubili in ji zanj hvaležni.

3. Namen. — Da, šmarniška Kraljica, z velikim sočutjem se spominjamo Tvojih bolečin, pa tudi z veliko hvaležnostjo. Solze hvaležne ljubezni nam silijo v oči. Mi smo Ti jih povzročili. Pretrpela si jih iz ljubezni do nas, za naše odrešenje, za našo srečo. V oči nam pa silijo tudi solze kesanja nad svojimi grehi, s katerimi smo Te žalili. Kako srčno jih obžalujemo! O, da bi jih nikdar ne bili storili! Šmarniška Kraljica, danes Te posebno prosimo: izprosi nam odpuščenja naših grehov. Trden je naš sklep: nobenega greha več! Podpiraj nas, da bomo držali ta svoj sklep do smrti.

9. DAN

PRAZNIK MARIJE, MATERE DOBREGA SVETA

26. april

arija kot naša mati je tudi naša najboljša svetovalka v vseh zadevah našega dušnega in telesnega

življenja. Nato nas opozarja praznik Marije, Matere dobrega sveta.

1. Zgodovina. — Že apostoli so se po Jezusovem vnebohodu pogosto zbirali okrog Marije in se ž njo posvetovali o svoji apostolski služ-

bi širjenja Kristusovega kraljestva na zemlji. Enako so iskali dobrega sveta pri Mariji tudi verniki vseh časov. In Marija je za svoje otroke vsikdar skrbela tudi sama s tem, da jim je izprosila od sv. Duha dobrega sveta, ko so bili v dvomu, da jih je tako rešila nesreč in zablod. Tako je bila Marija vsikdar vernikom Mati dobrega sveta.

Ta naziv in njegov praznik sta pa iz leta 1467. V Genezzano, nekoliko mil od Rima, so 25. aprila našli v napol izdelani Marijini cerkvi lepo Marijino sliko, slikano na ploščo iz mavca. Visela je sicer ob steni, toda našli so, da visi sama v zraku, brez vsake opore. To se je hitro razvedelo po celi okolici in množice ljudstva so prihajale, da bi se o tem same prepričale. Tedanji papež Pavel je dal zadevo preiskati po dveh škofih, ki sta jo potrdila. Tudi so se takoj prvi dan začeli goditi čudeži, izredna čudežna ozdravljenja na prošnjo Marijino, kar je privabljal iz dneva v dan vedno večje množice romarjev. Sliko so najprej imenovali sliko "Gospe iz raja". Tudi veliko papežev naslednjih stoletij je romalo v to cerkev, zlasti kadar so potrebovali pri vladanju sv. cerkve v težkih in važnih zadevah dobrega sveta, kako bi odločili, da bi bilo prav. Tako so pa začeli imenovati to sliko "Marija, Mati dobrega sveta". Dan 25. aprila, ko so našli to skrivnostno sliko, so v Benezzano začeli takoj vsako leto praznovati kot praznik. Papež Benedikt XIII. ga je razširil

na vso cerkev in sicer radi praznika sv. Marka, na 26. april, kakor ga še sedaj praznujemo. Papež Leon XIII. je imel posebno ljubezen do te Marije, kamor se je s svojimi prošnjami v težkih zadevah svoje vlade obračal in bil uslišan. Iz hvaležnosti je vpeljal v lavretanskih litaniyah vsklik "Mati dobreba sveta, prosi za nas" leta 1903.

2. Pomen. — Kolikrat pridemo v svojem življenju, bodisi duhovnem, bodisi v telesnem, v težak položaj, ko si ne vemo svetovati, kako in kaj bi, da bi bilo prav, da bi ne naredili napake, da bi ne zašli v nesrečo sami, in vanjo ne zapeljali še drugih! Zato si iščemo svetovalcev, s katerimi bi se posvetovali in jih prosili dobrega sveta. Toda, kako lahko se nam zgodi, da dobimo slabe svetovalce, ki nam napačno svetujejo. Že Adam in Eva v rajju sta bila tako nesrečna in sta poslušala nasvet kače, ki ju je zapeljala in spravila v neizmerno gorje. Tudi mi čutimo vsi v sebi neprestano hudobnega svetovalca v naši duši, satana, ki nam skuša neprestano svetovati na zlo. Praznik Marije, "Matere dobrega sveta" nam kaže za vse take slučaje edino pravega svetovalca, h kateremu naj se gremo posvetovati, ki nam bo vsikdar svetoval samo prav, samo v našo srečo, in to je naša Mati Marija.

3. Namen. — Šmarniška Kraljica, Ti nas ljubiš kot mati. Kako nam gotovo želiš samo dobro, samo prav, samo srečo telesno in dušno. Zato, kdo nam more biti boljši sve-

tovalec kot Ti. O, koliko težkih ur, koliko napačnega, koliko hudega bi si bili prihranili, ko bi se bili vsikdar zatekali za dober svet samo k Tebi in gotovo k Tebi! Danes je naš trden sklep, vsikdar, v vseh težkih zadevah naše duše in telesa se bo-

mo posvetovali s Teboj, prosili Tebe dobrega sveta in ga poslušali in se po njem ravnali. Premišljevanje o Tvojem prazniku kot naše "Materi dobrega sveta" nas k temu navdušuje.

10. DAN

PRAZNIK MARIJE "POSREDNICE VSEH MILOSTI"

31. maj

ajnovější M a r i j i n praznik je praznik Marije "Posrednice vseh milosti."

1. Zgodovina.—

Ta praznik je sv. cerkev vpeljala še le pred par leti. — Kako naj razumemo Marijino posredništvo pri Bogu za nas, kaj naj o njem verujemo, kaj nas o tem uči sv. vera, so cerkveni bogoslovci raziskovali že iz prvih časov krščanstva. Veliko knjig in učenih razprav so spisali. Vendar pa je bila cela cerkev že iz apostolskih časov prepričana in je tudi verovala, da je Marija posrednica vseh božjih milosti. Saj je to sama jasno pokazala že na ženitnini v Kani. Če tudi nenaprošena je posredovala pri Jezusu za ženina takoj, ko je opazila njegovo zadrego, in Jezus je storil prvi svoj čudež samo na to njeno posredovanje, vkljub temu, da "njegov čas še ni prišel". Ali ni

s tem tudi Jezus pokazal in potrdil isto? Zato moli sv. cerkev v molitvi "Pod Tvoje varstvo", ki jo verniki tolikrat milijonkrat vsaki dan izmolijo, "Naša Srednica, naša Besednica, naša Pomočnica!" — Cerkev se o tem Marijinem nazivu še ni izrekla uradno. Toda s tem, da je vpeljala v vso cerkev praznik "Marije, Srednice vseh milosti", ga je priznala. Praznik je nastavila na 31. maj, za sklep šmarnic.

2. Pomen. — Če si hočemo od kake višje osebe izprositi česa, ali si vsikdar ne iščemo posrednika, to je, kakega njegovega prijatelja, ki ga poznamo, in ga prosimo, da prosi za nas? To je že v naravi človeka, pa tudi naravno v stvari sami. Ko se obračamo k Bogu za milosti, ali ne začutimo vsikdar takoj svoje grešnosti, svoje zadolženosti pri Njem, da nismo vredni, da nam bi jih dal? In Bog sam nam je dal ta čut v našo dušo, našo vest. Ali ni toraj bilo primerno, da je zato dal grešnemu človeku mogočno posred-

nico za te milosti? Njo, ki je v tako ozkih zvezah z njim kot Mati božja, pa tudi v tako ozkih zvezah z nami kot naša Mati. Zato, kdo naj posreduje za nas bolje, kakor Marija? Da je Jezus postavil Marijo za srednico vseh milosti, ali ne govori o tem vsa skoraj dvatisočletna zgodovina katoliške cerkve? Koliko smo tega slišali ta mesec! Marijini prazniki, Marijino češčenje, Marijine cerkve, zlasti božjepotne, toliko jih je! Marijini čudeži! Ali ni vse to samo dokaz: Marija je Posrednica vseh milosti božjih? Da, jasen dokaz!

3. Namen. — Šmarniška Kraljica, kako sladko je to naše prepričanje za nas, da si Ti posrednica in delivka vseh božjih milosti! Kaj bi bilo z nami, ko bi to ne bilo? Koliko milosti bi si pa upali prositi? Koliko bi si jih izprosili? Tako pa s Teboj kot gospodinje mogočnega zaklada vseh neskončnih milosti, ki nam jih je zaslužil Tvoj Sin, kako se morje teh milosti izliva v človeška srca neprestano, tako bogato! Marija, prosimo Te, bodi darežljiva do nas, bodi usmiljena, bodi dobra! Bodi nam Mati! Drugače smo izgubljeni.

11. DAN

PRAZNIK MARIJE, MATERE VEDNE POMOČI

16. junij

a Marija vsikdar pomaga, da je toraj njena pomoč vedna, stalna, to veruje vsa cerkev od nekdanj. O tem smo vsi, ki Marijo ljubimo, prepričani. Toda njen naslov in praznik kot Matere vedne pomoči ima pa svoj začetek še le v šestnajstem stoletju.

1. Zgodovina. — Ta praznik ima svoj začetek v Marijini sliki, katero je proti koncu petnajstega stoletja prinesel v Rim nek pobožen trgovec iz vzhoda, morda iz Carigrada. Slika predstavlja Marijo z Jezuškom v naročju. Oba sta v obraz

začrnela. Na vsaki strani Jezuščka sta nadangela Mihael in Gabriel, ki ga molita, držeč v rokah orodja trpljenja. Nad njima so v grščini imena Jezus, Marija, Mihael in Gabriel. Imel jo je v svojem stanovanju v veliki časti. V svoji oporoki je določil, da naj se slika postavi v oltar cerkve sv. Matevža v Rimu za javno češčenje, kar se je tudi zgodilo. Kmalu so se pa začela goditi pred to sliko velika čudežna uslišanja. To je obrnilo pozornost ljudstva na sliko in v vedno večjih trumah so začeli romati v to cerkev. Ko so 1812 udrli Francozi v Rim, so porušili to cerkev in slika je neznano kam izginila. Okrog leta 1865 so jo pa našli v kapeli očetov avgu-

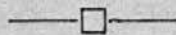
štincev. Papež Pij IX. je kot deček veliko preklečal pred to sliko in dobil od Marije mnogo milosti. Ko je izvedel, da se je slika našla, je ukazal generalu reda redemptoristov, da naj jo slovesno preneso v njih cerkev sv. Alfonza in papež jo je kronal. Ukazal je poseben praznik v čast Mariji pod imenom "Marije, Matere vedne pomoči", pod katerim je bila ta slika znana.

2. Pomen. — Neizmerno veliko milosti je dobilo ljudstvo pred sliko Marije vedne pomoči in jih še dobiva. Tudi Marijina čast se je z njo zelo pomnožila. Pa kdo je to dosegel? Preprost trgovec. V svoji ljubezni do Marije je vzljubil to njeno sliko in v svoji oporoki poskrbel, da je prišla v cerkev za javno čiščenje. Marija je pa sama poskrbela za vse ostalo.

Po tem prazniku nam hoče šmarniška Kraljica povedati, koliko lahko stori za njeno čast vsakdo, tudi preprost človek, ako ima dejavno ljubezen do Nje.

2. Namen. — Koliko dokazov Ti je že dala Marija, da Te ljubi! Koliko milosti si že od nje prejel, za katere veš, koliko, za katere boš izvedel šele v večnosti. Koliko dokazov si pa Ti dal Mariji, da jo ljubiš? Kaj si storil že za širjenje njene časti? Lastnost ljubezni je, da želi, da bi to in tega, kar in kogar ljubi, ljubili tudi drugi. Če tega ne stori, ni prava ljubezen. Toliko milijonov vernikov pravi, da ljubi Marijo. Kaj bi se doseglo za njeno čast, ako bi vsak storil vsaj kaj malega!

Šmarniška Kraljica! Da, do sedaj sem še tako malo ali nič storil za širjenje Tvoje časti. Žal mi je to! V bodočnosti se to ne sme več zgoditi. Vsikdar in povsodi bom storil, kar in kolikor bom mogel, da Te bodo ljubili in častili tudi drugi. Ti si meni Mati vedne pomoči. Jaz bom pa Tebi otrok vednega širjenja Tvoje časti. Pomagaj mi, da bom ta sklep tudi spolnil.

12. DAN

PRAZNIK MARIJINEGA OBISKOVANJA

2. julij

Po oznanenju angelovem je Marija z Jožefom hitela v gore k svoji teti Elizabeti, o kateri ji je angel povedal, da je tudi mati, predhodnika Jezusovega. Ta dogodek po-

časti praznik Marijinega obiskovanja.

1. Zgodovina. — Ta praznik se prvič v zgodovini omenja v poročilih o cerkvenem zboru v Mani leta 1247. Glavni ustanovitelji tega

praznika so pa frančiškani. Na generalnem zboru redovnih predstojnikov 1263 so ga po želji sv. Bonaventure vpeljali v vse frančiškanske samostanske cerkve. Od tod se je širil po drugih cerkvah, ki so ga pa praznovale ob različnih dnevih.

Koncem štirinajstega stoletja je pa nastala v sv. cerkvi velika zmeda. Poleg pravilno izvoljenega papeža je nastopil še drugi papež, da sta bila kar dva naenkrat. To je povzročilo veliko zmedo in je bila nevarnost velikega razkola v cerkvi, ker je protipapež potegnil za seboj del cerkve. Kakor v vsaki stiski cerkve, tako se je tudi v tej papež Urban VI. s celo cerkvijo zatekel k Mariji, ki je Mati Kristusove cerkve na zemlji. Da bi Marija izprosila sv. cerkvi ugodno rešitev te zmede in preprečila razkol, je leta 1389. zapovedal, da se praznik Marijinega obiskovanja praznuje po celi cerkvi, ko naj verniki prosijo ž njim Marijine pomoči. Toda predno je mogel razposlati svoj dekret, je umrl. Šele njegov naslednik Bonifacij IX. je istega leta to storil. Med tem časom so se zmede uredile. Tudi se je takrat vršil cerkveni zbor v Florenci, kjer se je grška cerkev saj deloma nazaj združila z rimsko. Tako je ta papež zapovedal ta praznik, da naj se obhaja z veseljem, petjem in radostjo v zahvalo za Marijino pomoč, kot praznik miru in sprave v cerkvi.

Leta 1849 je nastal v papeževi državi velik nemir. Uporniki so se dvignili proti papežu Piju IX. in

moral je bežati skrivaj iz Rima, da si je rešil svoje življenje. Francija mu je poslala pomoč, ki je prišla v Rim na praznik Marijinega obiskovanja in se je papež mogel vrniti nazaj v Rim. S posebnim pismom je v hvaležen spomin te Marijine pomoči iznova zapovedal slovesno praznovanje tega praznika.

2. Pomen. — Pri obiskovanju svoje tete Elizabete je Marija prvič slišala iz človeških ust njen najvišji naslov kot Matere božje. "Od kod meni to, da pride k meni Mati mojega Gospoda?" jo je pozdravila teta. Vsa preblazena je takrat njena duša izlila svojo srečo v prekrasen spev "Magnificat" — "Moja duša poveličuje Gospoda".

Zgodovina praznika Marijinega obiskovanja je pa jasen dokaz, da je Marija tudi Mati cele svete cerkve in njena varihinja. Sveta cerkev se tega dobro zaveda, od tod toliko pospeševanje Marijinega češčenja po celi cerkvi. Toliko Marijinih praznikov vsako leto.

3. Namen. — Po sv. Elizabeti koliko neštetokrat je že ponovil človeški jezik Marijin najvišji naslov: Mati Božja! Koliko neštetokrat ga danes ponavljajo vsi jeziki vernikov po celi zemlji!

Da, šmarniška Kraljica, od kod nam to, da prihaja k nam Mati našega Gospoda tolikrat s svojo milostjo in s svojo pomočjo? Kako smo si mi, ubogi grešni otroci Eve, to zaslužili? Kako neizmerna čast je za nas, Tvoje otroke, da smemo

Mater našega Gospoda imenovati tudi svojo Mater!

O, šmarniška Kraljica, obiskuj tudi nas, obiskuj nas pogosto s svojo ljubeznijo in s svojo pomočjo! Mi smo srečni pri Tebi in s Teboj.

Tudi naša duša vsa navdušena poje s Teboj: "Moja duša poveljuje Gospoda, ker velike reči nam je storil" naš Gospod s tem, da nam je dal Tebe za našo Mater! Ave Maria!

13. DAN

PRAZNIK KARMELSKE MATERE BOŽJE

16. julij

Marija je navdušila mnogo mož in žena tekom stoletij, da so ustanovili posebne redove za širjenje njene časti na svetu. — Tako je nastal red karmeličanov, z njim pa praznik karmelske Matere Božje.

1. Zgodovina. — Začetek karmelskega reda je v križarskih vojskah. Vojak Bertold iz Kalabrije se je boril za osvobojenje svete zemlje izpod turškega suženstva pri Antijohiji. V hudi bitki je naredil z desetimi tovariši vojaki obljubo, če jih Marija reši, se ne bodo vrnili domov, temveč šli na bližnjo goro Karmel in tam do smrti preživeli v strogi pokori, službi božji, v širjenju Marijine časti. Rešeni so bili in obljubo tudi izpolnili l. 1161. To je začetek reda karmeličanov, ali "Bratov Marijinih", kakor so se sami imenovali. Red se je s Karmela širil po celi Evropi. Generalni predstojnik Simon Stock, Anglež, je imel l. 1245 videnje. Videl je Marijo, ki mu je dala k njih redovni obleki še škapulir. "Sprejmi to v znamenje moje bratovščine in v znak moje posebne milosti!" mu je dejala. "Kdor bo v tej obleki umrl, ne bo videl peklenškega ognja." Dala mu je tudi takozvano "sobotno obljubo". Če bo tak prišel v vice, ga bo Marija prvo soboto po smrti rešila iz vic. Ustanovil je bra-

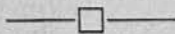
tovščino sv. škapulirja in dal to obleko, ž njo pa tudi Marijine milosti tudi vernikom. Zelo se je razširila ta bratovščina po celem svetu. Malo nas je, ki bi v naši mladosti ne bili sprejeti v to bratovščino in bi ne nosili škapulirja. Papeži so radi lažje nošnje škapulirja dovolili, da se sme nositi škapulirska svetinjica mestó škapulirja. Leta 1587 je papež Sikst V. dovolil karmeličanom obhajati praznik Karmelske Matere Božje po njih redovnih cerkvah. Benedikt XIII. ga je razširil na vso cerkev 1726.

2. Pomen. — Marijine obljube Simonu Stocku kako so važne za nas grešne ljudi! Vsi se bojimo za svoje zveličanje, saj nas že sv. Pavel opominja, da naj delamo s trepetom zanj! Bojimo se pa tudi trpljenja v vicah, kamor skoraj gotovo bomo morali, da se očistimo dolga pri Bogu s svojimi grehi. Kako naj nas to nagiba, da se poslužimo teh obljub in nosimo na sebi vedno to Marijino "znamenje milosti", zagotovilo njenega varstva v življenju, pa rešitve iz vic.

3. Namen. — Šmarniška Kraljica! Teh sedem sto let, od kar si dala svetu sv. škapulir, koliko milijonov Tebe ljubečih duš je nosilo na sebi ta dokaz svoje ljubezni do Tebe, pa v prošnjo za Tvoje varstvo! In Ti, koliko morje milosti za dušo in telo si po njem naklonila svojim

otrokom! Koliko trpečim dušam v vicah, zaznamovanim s tem "znamenjem milosti", si prinesla v njih trpljenje sladko pomoč rešitve! Razumemo Te, da nas po tem prazniku bodriš, naj sledimo tem milijo-

nom. Mati, bomo! Marija, varuj nas v življenju! Če bomo po smrti morali v trpljenje očiščevalnega ognja, ne odlašaj priti nam čim prej na pomoč in nas reši!

14. DAN

PRAZNIK KRALJICE ANGELSKE. PORCIJUNKULA

2. avgust

Dan velikega bogastva sv. odpustkov je praznik "Kraljice angelske", dan porcijunkolskega odpustka.

1. Zgodovina. — "Porcijunkola", slovensko bi rekli "Košček", namreč zemlje, se je imenovala mala, napol podrtá cerkvice "Kraljice angelske" na posestvu očetov benediktinov pri Assisi. V tej cerkvi je sv. Frančišek zaslišal v duši klic božji, da se posveti Bogu in nastopi kot ljudski reformator. Izprosil si je to cerkvico, jo popravil, tu preživel svoje nadaljno življenje, tu ustanovil svoje redove in tu tudi umrl. Nekoč je imel v tej cerkvi videnje. Videl je Jezusa in Marijo, od katerih si je izprosil za njo popolni odpustek za vse tolikokrat, kolikorkrat bi obiskali cerkvico in opravili predpisane pogoje. Bil je uslišan. Papež Honorij III. mu je to potrdil. Pozneje so ta odpustek potrdili še mnogi drugi papeži. Iz celega sveta so začele hiteti množice vernikov po te odpustke. Po-

zneje so papeži določili zanj 2. avgust, ko je bila posvečena nad to cerkvico mogočna bazilika. Poznejši papeži so raztegnili te odpustke na vse frančiškanske cerkve, zadnje čase pa tudi na vse farne cerkve.

2. Pomen. — Odpustek! Kolikrat slišimo to besedo v cerkvi! Kolikrat jo čitamo v mašni knjižici! Pa, kako malo se pogosto zmenimo za njo! — Z vsakim grehom si zaslužimo kazen božjo. Pri spovedi se nam odpuščajo vse večne kazni, ne odpuščajo se nam pa vselej tudi časne kazni, katere Bog zahteva od nas v zadoščenje za grehe. Te kazni moramo pretrpeti s časnim trpljenjem ali v življenju ali v vicah. Odpuščanje časnih kazni si pa lahko dobimo z odpustki. Popoln odpustek nam odpušča vse časne kazni, nepopoln pa samo del. Da dobimo odpustek, moramo izpolniti pogoje, pod katerimi so dani, kakor je vsikdar pri odpustkih povedano. Navadni pogoji za popoln odpustek so: spoved, sv. obhajilo, molitev v papeževe namene in kar je še za-

htevanega. Pri porcijunkolskemu odpustku je še obisk cerkve, ki ima to dovoljenje. Pri vsakem odpustku treba zato paziti na pogoje. — Duša, ki resno misli s svojo dušo, vedno misli na odpustke. Sv. cerkev je zelo darežljiva z njimi in nalaga tako male pogoje.

3. Namen. — Šmarniška Kraljica! Naše trpljenje Te boli, tudi če smo si ga sami povzročili s svojimi grehi. Tvoje materino srce ima usmiljenje z vsako trpečo dušo. Ra-

zumemo Te, kaj nas učiš s tem praznikom: delajte pokoro! Pridobivajmo si odpustke in tako zadostujmo božji pravici, sebi pa manjšajmo trpljenje kot kazni. Naredili bomo to! Pridobivali si jih bomo, kolikor največ mogoče za se, kolikor največ mogoče pa tudi za svoje verne in za duše v vicah. Mati, Tebi jih izročamo za nje, da jih naklanjaš tistim, za katere smo jih dobili, ali tistim, katerim jih Ti hočeš nakloniti.

15. DAN

PRAZNIK MARIJE SNEŽNE

5. avgust

“Moje veselje je bivati med človeškimi otroki”, slišimo Marijo, da nam na svoje praznike govori v “Berilu” maše. Njeni domovi med nami so njene cerkve. Večina teh cerkva si je sama poskrbela. To kaže praznik Marije snežne.

1. Zgodovina. — V četrtem stoletju sta živela v Rimu pobožna zakonska, brez otrok. Ljubila sta Marijo. Mislila sta, kako bi svoje veliko premoženje dala Mariji. Isto noč se obema sanja, da vidita Marijo. “Sezidajta mi v mestu cerkev!” jima pravi. “Kje?” vprašujeta. “Kjer bo jutri zjutraj s snegom pokrito,” pravi Marija in oba se prebudita. Drug drugemu si povesta sanje. Čudno, oba enake. Zjutraj izvesta: “Na Eskvilinskem gričku

je ponoči padel sneg!” In to 5. avgusta, ob največji vročini v mestu. Takoj sta vedela vse. Naredila sta, kar jima je Marija ukazala. Po petnajst stoletjih je še danes ta cerkev Marije Snežne najmogočnejša Marijina cerkev, biser cerkvenega stavbarstva. 5. avgust je bil od začetka praznik v tej cerkvi. Papež Pij V. ga je raztegnil na vso cerkev.

2. Pomen. — Lastno ljubezni je, da želi, da bi ljubljenega ljubili tudi vsi drugi. Otrok želi videti svojo mater ljubljeno in češčeno od vseh. Taka je tudi prava ljubezen do Marije. Zakonska v Rimu sta ljubila Marijo, zato ji dala v njeno čast vse svoje ogromno premoženje. Petnajst sto let že stoji spomenik njiju ljubezni! Koliko se je doseglo ž njim za čast Marije! Koliko milosti je sprejelo milijone in milijone člo-

veških src! To dela prava ljubezen. Tako se kaže.

3. Namen. — "Sezidaj mi cerkev!" ukazuje s tem praznikom Marija tudi tebi in meni. Kako? Kje imam pa denar? In vendar Marija to zahteva od vseh, ki jo ljubijo.

Vsako človeško srce, ki ljubi Marijo, je najlepša Marijina cerkev, Mariji najljubša. Tukaj pa kdo bi ne mogel sezidati Mariji cerkve? Najprej v svojem srcu. Potem v srcu vseh, ki so pod našim vplivom. Mati, oče! Imaš družino. Kako lepa prilika, da ji sezidaš veličastno cerkev Marijine družine! V srcu otrok. Stara mati si, stari oče. Tvoji vnučki imajo srce. Zakaj bi ne storila vse, da Mariji v njih sezidaš cerkev? Pri svojih znancih in prijateljih. O, prilike dovolj vseposodi.

List "Ave Maria", zakaj je bil ustanovljen? Samo zato, da bi zidal v srcih ameriških Slovencev

Marijine cerkve, ali kjer jih je slabo časopisje, slab vpliv porušil, sezidal nazaj. In koliko jih je že sezidal v teh letih svojega obstanka, poleg one prave v Lemontu, Marije Pomagaj, ki je samo njegovo delo! V koliko slovenskih srcih je vžgal ljubezen do Marije! Si njegov naročnik? Morda celo njegov zastopnik, dopisnik? Vidiš, kako s tem zidaš samo Mariji cerkve v slovenskih srcih? Če nisi, pridruži se mu, pridruži se zidarjem Marijinim. Marija ti bo stoterno poplačala.

Šmarniška Kraljica! Ti nam ukažeš, da ti naj zidamo cerkve v srcih ljudi, kjer le moremo. Ubogali Te bomo. Kjer bomo le mogli, bomo sami zidali, kjer jo bodo zidali drugi, bomo pomagali. Samo čim največ Marijinih cerkva v srcih ljudi! Marija, Ti to zaslužiš, naša Mati si! Marija človeška srca Te potrebujejo, Tvoji otroci so. To Ti pri današnjih šmarnicah obljubimo.

16. DAN

PRAZNIK MARIJINEGA VNEBOVZETJA. VELIKI ŠMAREN

15. avgust

Praznik današnjih šmarnic nas pelje k smrtni postelji in k grobu naše šmarniške Kraljice.

1. Zgodovina. — Zelo verjetno je, da so praznik Marijinega vnebovzetja vpeljali že apostoli. Gotovo je, da je to najstarejši Marijin praznik. Sv. Janez iz Damaska po-

roča v osmem stoletju, da sta cesar Marcian in njegova žena Pulherija prosila Jeruzalemskega škofa sv. Juvenala, da bi jim dal ostanke trupla Device Marije. Ta jima je pa odgovoril, da je Marija umrla v navzočnosti večine apostolov. Ko so nekoliko dni pozneje prišli v Jeruzalem še ostali apostoli, so želeli še enkrat videti obraz svoje svete Ma-

tere. Zato so odprli grob. Toda trupla Marijinega niso našli. Grob je bil prazen. Takoj tedaj so apostoli in prvi kristjani začeli verovati, da Bog ni mogel dopustiti, da bi bilo strohnelo tisto sveto telo, v katerem se je včlovečil sam Bog Sin, temveč da je bilo tudi Marijino telo poveličano takoj po smrti in sprejeto v nebesa, kakor bo poveličano naše telo in šlo v nebesa še le po posledni sodbi. V življenjepisu sv. Teodozija (529 leta) se poroča, da je bil to v Palestini že starodaven praznik. V nekaterih krajih so ga praznovali januarja, drugod avgusta. V Rimu so ga najprej praznovali v cerkvi Marije snežne, o katerem smo slišali pri včerajšnjih šmarnicah. Praznovanje praznika Marijinega vnebovzetja je dobil velik razmah po cerkvenem zboru v Efezu leta 431, ko je razglasil versko resnico o Marijinem božjem materinstvu. Za celo cerkev je bil ta praznik vpeljan na Mogunskem cerkvenem zboru leta 813. Na Angleškem ga je vpeljal kralj Alfred za celo državo in sicer za osem dni. Resnica o Marijinem vnebovzetju tudi s telesom danes še ni verska resnica. Vendar pa jo verujemo vsi katoličani in pravoslavni po celem svetu, kakor so jo verovali že apostoli in prvi kristjani, pozneje pa verniki vseh stoletij.

2. Pomen. — Smrtni dan naše matere je za nas vsikdar dan žalosti. Smrtni dan naše nebeške Matere Marije, je pa za nas dan veselja in radosti. S svojim vnebo-

vzetjem je Marija postala Kraljica nebes in zemlje in delivka in posrednica vseh milosti, ki nam jih je zaslužil Jezus Kristus s svojo smrtjo na križu. S tem je pa postala Marija tudi za nas to, kar nam je: naša nebeška, dobra, usmiljena, pa tudi mogočna Mati, ki nam more pomagati v vseh dušnih in telesnih potrebah, v katerih se na njo obračamo s svojimi prošnjami. Zato ni čudno, če je bil to prvi Marijin praznik v sveti cerkvi.

3. Namen. — Šmarniška Kraljica! Ko pri današnjih šmarnicah premišljujemo Tvoje vnebovzetje in njegov praznik, se spominjamo Tvojega poveličanja v nebesih. Kako nam zahrepeni naša duša po nebesih in po Tebi! Kako si želimo srečne smrti, da bi umrli v milosti božji, s Tvojim imenom v srcu in na ustnicah! Tako bomo prišli k Tebi, kjer Te bomo častili in ljubili vekomaj. Toda pri tem se pa tudi spomnimo svoje grešnosti, velikih nevarnosti, preko katerih bomo še morali pred svojo smrtjo. Kako je še ogrožano naše življenje! Šmarniška Kraljica, pri današnjih šmarnicah Te prav lepo prosimo, izprosi nam srečno zadnjo uro! Ne prenehaj za nas prositi in nas varovati, dokler nas ne zagleda večno zveličanih pri sebi v nebesih. Marija, Šmarniška Kraljica, za Teboj in k Tebi!

17. DAN

PRAZNIK PREČISTEGA SRCA MARIJINEGA

Nedelja v osmini Marijinega vnebovzetja

Mati — materino srce! Marija — Marijino srce! Eno in isto nam pomenja oboje: materinsko ljubezen do nas. — Praznik Marijinega prečistega srca je predmet današnjih šmarnic.

1. Zgodovina. — Začetnik češčenja presvetega Srca Jezusovega in Marijinega je veliki ljudski misijonar bl. Janez Eud, Francoz. Leta 1648 je dosegel, da se je v mestu Autun praznoval prvič praznik Marijinega srca. Od tod se je potem širil po Francoskem. Ustanovil je redovno družbo oo. Presv. Srca Jezusa in Marije, ki so širili zlasti češčenje Marijinega srca. Papež Klement X. mu je dal za vse to dovoljenje. Ustanovil je tudi bratovščino Srca Marijinega in z njo nastopil po svojih misijonih, da je nadaljevala njegovo misijonsko delo po župnijah. Papež Pij VII. je dovolil za ta praznik duhovne molitve in mašni obred in ga dovolil praznovati škofijam, ki ga hočejo sprejeti. Slovenske škofije so ga vpeljale že pred dolgimi leti. Zato ga naj naše šmarnice letos proslave, če tudi ni še vpeljan za vso cerkev.

2. Pomen. — Koliko milijonov in milijonov rok se po celem svetu vsaki dan sklene v molitvi, človeških src dvigne v ljubezni proti nebu, jezikov zamoli pobožno: "Ave Maria!" — "Zdrava Marija!" In

to že toliko stoletij! Koliko cerkva se je že sezidalo in se jih še zida v čast Mariji! Koliko Njenih slik se naslika! Koliko njenih pesmi se izpoje! Koliko knjig se napiše Njej v čast! Zakaj vse to? Marijino materino srce! Marija nas ljubi kot Mati. Kako bi Jo človeška srca ne ljubila? Ji ne vračaal ljubezen za ljubezen? Srce za srce!

3. Namen. — Zavrjnena ljubezen, kolika bolečina je to za vsako človeško srce! Marsikedaj samomor radi zavrjnene ljubezni. Zlasti zavrjnena materinska ljubezen, kolika bolečina za vsako mater.

Šmarniška Kraljica nas tako ljubi. Kaj hoče s to ljubeznijo od nas? Ljubezen! "Glej srce, ki je ljudi tolikanj ljubilo!" je rekel Jezus sv. Marjeti Alakok, kazoč ji svoje presveto Srce.

Šmarniška Kraljica, ali nam pri današnjih šmarnicah ne govoriš istih besed? "Otrok moj, glej materinsko moje srce, ki ljudi tolikanj ljubi! ki toliko hrepeni po njih ljubezni!

Šmarniška Kraljica, oh, kdo bi Te ne ljubil? Kdo bi MOGEL, da bi Te ne ljubil? Saj ni mogoče, da bi veroval v Tebe, pa Te ne ljubil!

Samo enega Te danes prosimo: izprosi nam velike, stanovitne in prisrčne ljubezni do Tebe.

PRAZNIK SEDMERIH RADOS TI BL. DEVICE MARIJE

18. DAN

22. avgust

Kakor Marijinih žalostnih dogodkov življenje, tako so se verniki vsikdar pobožno spominjali tudi radostnih. Tako je nastal praznik radosti Bl. Device Marije.

1. Zgodovina. — Praznik je že zelo star. Vendar ga najdemo v zgodovini prvič omenjenega, ko ga je portugalski kralj Janez V. leta 1745 vpeljal v svoji državi. Prvi začetniki kakor pobožnosti sedem radosti bl. Device Marije, tako tega praznika, so frančiškani. Svoj začetek ima oboje v sv. Frančišku, v njegovi srčno veseli ljubezni do Marije, v kateri se je spominjal dogodkov njenega življenja. Jaslice imajo v njem svojega začetnika, ko je z njimi praznoval rojstvo Jezusovo. Njegovi bratje so ohranili tega duha. Največ so storili za češčenje Brezmadežne. Praznik oznanjenja, angelsko češčenje, praznik obiskovanja, itd. so sad njihovega duha. Tako je počasi nastala posebna pobožnost med njimi v čast sedem Marijinih radosti, ki je izražena zlasti v takozvanem frančiškanskem rožnem vencu, ki obstoji iz sedmih desetink s skrivnostmi njenih radosti: spočetje od sv. Duha, obiskovanje, rojstvo Jezusovo, prihod treh Modrih, najdenje Jezusa v templu, prikazanje Jezusovega Mariji po vstajenju, njeno

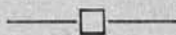
vnebovzetje in kronanje. Papež Leon X. je dovolil frančiškanskim redovom praznovanje praznika sedem radosti bl. Device Marije, ki se pa vedno bolj širi tudi po raznih škofijah. Tako ga je ljubljanska škofija praznovala že dolgo let.

2. Pomen. — Marijino življenje, dasi Kraljica mučencev, je bilo tudi polno neizmerno srečnih in radostnih ur, da se je njen duh "radoval v Bogu, njenem Zveličarju" in je njena dua "povelicevala Gospoda". Ko jih verniki premišljujemo, se radujemo z Njo in se za nje zahvaljujemo Bogu, saj so radosti materine, tako radosti njenih otrok. Zato kako prisrčno navdušeno zapojemo na veliko nočno nedeljo: "Raduj nebeška se Kraljica . . .!" To nas dviga k Bogu in k še večji ljubezni do Marije.

3. Namen. — Človeško življenje je vedno menjavanje srečnih in nesrečnih dogodkov, ur veselja in ur žalosti. Kaj ne, šmarniška Kraljica, da nas po prazniku svojih sedmerih radosti učiš, naj v težkih urah trpljenja ne obupamo, temveč jih udano v voljo božjo pretrpimo. Nevihte bodo prešle in sonček lepših dni bo zopet posijal. V sreči in veselju, nas učiš, da naj ne pozabimo, da je to dar božji, za katerega naj tudi naš "duh poveljuje Gospoda" in uživa srečo "v Bogu svojem Zveličarju". Rado se zgodi, da pozna-

mo Marijo samo, ko smo v trpljenju, v stiskah. V sreči kako rad človek pozabi na njo in na Boga. Šele trpljenje mora priti, da mu pokaže pot nazaj k Bogu in Mariji.

Ne, šmarniška Kraljica, v sreči in nesreči, vsikdar Te bomo poznali in častili. V sreči Te bomo zahvaljevali, v nesreči k Tebi jokali.

19. DAN

PRAZNIK ROJSTVA BL. DEVICE MARIJE. MALI ŠMAREN

8. september

Kar je za bolnika po dolgi v bolečinah prečuti noči jutranja zarja, to je bilo rojstvo Marijino za trpeče človeštvo. Počastimo z današnjimi šmarnicami rojstvo naše nebeške Matere Marije.

1. Zgodovina. — Gotovo so že prvi kristjani obhajali ta praznik. Prvo zgodovinsko sporočilo o njem imamo iz občnega cerkvenega zbora v Efezu 431, ki ga omenja. Pravi, da je že splošno razširjeni praznik. Ohranjeno imamo iz leta 447 krasno pridigo carigrajskega patriarha, ki jo je govoril na ta praznik. Okrog 450 je imel že svoj mašni obred. Za vso cerkev ga je kot praznik vpeljal papež Inocencij IV. leta 1241. Takrat je bila sv. cerkev v velikih težavah, katere ji je povzročil prevzetni cesar Friderik II. Ko je ta papež umrl s svojo vojsko v Italiji. Kardinali so imeli velike težave pri volitvi naslednika. Vse je kazalo, da ga ne bo mogoče tako hitro izvoliti. V tej stiski so se pa kardinali obrnili z vsem zaupanjem

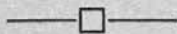
na Marijo z gorečimi prošnjami. Obljubili so ji, če se izvolitev srečno kmalu izvrši, da se bo praznik Marijinega rojstva razširil na vso cerkev kot praznik. Preko vseh pričakovanj so se razmere tako obrnile, da se je volitev mogla nemoteno izvršiti. Bil je izvoljen papež Celestin IV., ki je pa že po štirinajst dneh umrl. Izvolili so naslednika Inocencija IV., ki je takoj to obljubo izpolnil.

2. Pomen. — Praznik Marijinega rojstva je dan veselja za celo cerkev. Sv. Peter Damijan piše o njem: "Rojstvo Marijino je izredno in veliko veselje za vsakega človeka. Po pravici se ga veseli celi svet. Ob zibelih Marijini pravilno sv. cerkev poje hvalne pesmi veselja in radosti. O, le veselimo in radujmo se v Gospodu na dan, v katerem praznujemo god Marijinega rojstva, ki je začetek vseh drugih krščanskih praznikov!" V resnici, o blaženi dan, o srečni dan, ki je dal svetu vzvišeno Ženo, obljubljenemu padlemu človeku v raju, Mater Odrešnikovo, našo Mater! Sv. cerkev poje v mašnem obredu tega praznika:

“Tvoje rojstvo, o Devica in božja Porodnica, je prineslo celemu svetu veselje. Iz Tebe je izšlo Sonce pravice, Kristus, naš Bog, ki je od vzpel prekletstvo in dal blagoslov, ki je premagal smrt in nam dal večno življenje.”

3. Namen. — Šmarniška Kraljica, pri Tvoji zibeli Te pozdravljamo in se veselimo iz srca Tvojega rojstva. Kako je hrepenel cel človeški rod toliko tisočletij po tem

dnevu! Za nas je že prišel. Ti si že naša Mati. Mi imamo že Tebe, svojo nebeško Mater. O, dobro razumemo nauk, ki ga nam daješ s svojim praznikom rojstva: Hvaležnost dobremu Bogu, da nam je dal Tebe! Dolžnost, da Te častimo, da Te ljubimo. Za Teboj hočemo od zibel do Tvoje blažene smrti s svojim življenjem, zvesto službo Bogu in Tebi.

20. DAN

PRAZNIK MARIJINEGA IMENA

12. september

me “mati” — kako je sveto vsakemu dobremu otroku! Ime Marija — kako je sveto vsakemu kristjanu! Češčenju tega svetega imena je posvečen praznik Imena Marijinega.

1. Zgodovina. — Bilo je 12. septembra 1683. Cela zapadna Evropa je trepetala. Turek je z mogočno vojsko oblegal Dunaj. Če pade to mesto, mu bo odprta pot v vso zapadno Evropo. Obramba mesta je že pešala. Pa prihiti iz Poljske kralj Jan Sobijeski z veliko manjšo vojsko mestu na pomoč. Vojaški duhovnik je maševal zgodaj zjutraj na prostem pred celo vojsko. Kralj Sobijeski je med mašo sprejel sv.

obhajilo. Cela vojska je klečala in klicala Marijo na pomoč. Če Marija ne pomaga, kako naj toliko manjša vojska premaga sovražnika? Z Marijinim imenom na ustnicah plane takoj po maši nad sovražnika. Marija je pomagala. Turek je bil popolnoma potolčen. Ponoči je zbežal skrivaj izpred mesta. Cela zapadna Evropa je bila rešena. Papež Inocencij XI. je v hvaležen spomin na to tako očitno Marijino pomoč zapovedal po celem svetu praznovati 12. septembra praznik Marijinega imena. Preje so ga praznovali že več stoletij samo po nekaterih deželah.

2. Pomen. — S klicem Marijinega imena je planila vojska Sobijeskega na Turka in — zmagala njegovo desetkrat večjo vojsko. Da, Marijino ime je mogočno. Srečni, da ga imamo! Sv. Bernard kliče:

“Si v viharju težav, kliči Marijo! Rešen boš. Si v viharju skušnjav, kliči Marijo! Premagal jih boš. Si v boju s svojimi slabimi nagnjenji in strastmi, kliči Marijo! Premagal jih boš! Si v žalosti, v trpljenju, v boleznih, kliči Marijo! Potolažen, ozdravljen boš! Si v smrti, kliči Marijo! Zveličan boš! Si zašel v grehe, kliči Marijo. Odpuščanje boš dobil. — Se zavedamo te moči Marijinega imena? Praznik Marijinega imena nas tega uči.

3. Namen. — “In Devici je bilo ime Marija,” pripoveduje evangelist, ko govori o Marijinem oznanenju. Pozdravlja jo: “Ave Maria!” — “Zdrava Marija!” Bog sam je počastil po angelu njeno sveto ime. Od tedaj kako je to ime sveto celumu svetu! Kako drago! Koliko mi-

lijonkrat ga izgovori človeški jezik vsaki dan! Koliko neizmerno bogastvo božjega usmiljenja, božje pomoči, božjih milosti prihaja iz nebes v našo ubogo dolino solza! To sv. ime, koliko morje solza je že posušilo na licih človeštva! Koliko gore trpljenja je olajšalo! Koliko grešnikov privedlo na pravo pot in rešilo! Koliko src je navdušilo za velika dela za Boga in za lajšanje človeške bede! Koliko umirajočim je osladilo grenke trenutke smrti in jim odprlo nebesa. Pa seštej, če kdo moreš vse to!

Šmarniška Kraljica: “Ave Maria!” — Zdrava Marija!” Češčno bodi Tvoje ime! Sveto nam bo v življenju, sveto v naši smrti, sladko celo večnost.

21. DAN

PRAZNIK ŽALOSTNE MATERE BOŽJE

15. septembra

Dvakrat na leto se sv. cerkev spominja Marijinih žalosti s posebnim praznikom: cvetni petek in 15. septembra. Ta drugi praznik je predmet naše današnje šmarniške pobožnosti.

1. Zgodovina. — Za češčenje žalostnih dogodkov iz svojega življenja je Marija sama ustanovila red “Služabnikov Marijinih”, “serviti” jim pravimo. To se je zgodilo v težkih časih sv. cerkve, o katerih smo

pri včerajšnih šmarnicah slišali, v časih cesarja Friderika II., ki so nam dali praznik rojstva Marijinega. Sedem meščanov mesta Florence se je poslužila, da ga je ustanovila. Ti možje so se združili in ga ustanovili. Takrat je bilo v cerkvi prepovedano ustanoviti kak nov red. Pa je imel škof Arding v Florenci neko noč videnje. Videl je Marijo, ki mu je povedala, da hoče imeti ta red. Preko pričakovanja so dobili dovoljenje. Marija ga je hotela imeti in dosegla ga je. Red

se je hitro širil. Posvečen je češčenju Žalostne Marije. Ker je cvetni petek v času, ko mislimo samo na trpljenje in smrt Jezusovo, so prosili ti redovniki, da bi jim papež dovolil obhajati še drug praznik Žalostne Matere božje. Dovoljenje so dobili za 15. september. Leta 1734 ga je vpeljal cesar Karol VI. za celo Avstrijo. Papež Pij VII. ga je raztegnil na vso cerkev, ko se je srečno vrnil v Rim iz Napoleonovega jetništva.

2. Pomen. — Bolečina materina je bolečina otrokova. Marijine žalosti so žalost njenih otrok. Dvakrat na leto naj se jih spomnimo in počastimo, naj se za nje Mariji zahvaljujemo, za nas jih je prestala. "Sin, ne pozabi bolečin svoje matere!" je učil pobožni Tobija svojega sina. "Marijin otrok, ne pozabi bolečin svoje nebeške Matere!" nas uči sv. cerkev. V bolečinah, strašnih bolečinah pod križem je postala naša Mati. O, kako bi se jih s hvaležnostjo ne spominjali!

3. Namen. — Šmarniška Kraljica, Ti najboljše veš, kako težko je

pogosto naše življenje na zemlji. Koliko trpljenja nam prinese! Koliko grenkih ur moramo preživeti! V dolini solza in gorja smo. Objokani otroci Eve smo. In v tem trpljenju kolikrat omagujemo, obupujemo! Kako smo nepotrpežljivi! Pa nam Tvoj zgled udanosti v voljo božjo in potrpežljivosti tako prijetno posveti v to dolino solza in nam olajša naše gorje. Slišimo Te, kako nam govoriš s svojimi žalostmi: Samo ena je pot za Jezusom in za Teboj — pot križa. Samo ta pot nas vodi v nebesa. Križ, trpljenje si ljubila. Junaško si stala pod križem na Kalvariji. Naj jaz ne trpim? Jaz grešni človek? Naj jaz omagujem? S Teboj pod križ, kadar in kakoršnega mi pošlje Bog! Jezus in Ti sta na veliki četrtek zvečer ležala na tleh in molila: "Oče, naj gre ta kelih mimo!" Pa nista bila uslišana! Kaj naj rečem jaz, grešnik?

Šmarniška Kraljica, hvala Ti ti-sočerna za Tvoj zgled in nauk. Tudi jaz junaško pod križ! Podpiraj me v mojem trpljenju, da ne omagam!

22. DAN

PRAZNIK MARIJE, REŠENJE JETNIKOV

24. september

trašnejše turške čase, kakor smo jih imeli Slovenci, je imela Španija, in sicer nad tristo let. Iz teh časov ima svoj začetek

praznik Marije, rešenje jetnikov.

1. Zgodovina. — Po razpadu rimskega imperija so udrli v Španijo mohamedanski Mavri. Strašno so gospodarili. M milijone so poklali, še več milijonov odvedli v turško sužnost. Neizmerno je bilo trpljenje

teh sužnov. 1192. leta je v Aragoniji neki plemič ustanovil Marijino bratovščino, ki naj skuša lajšati bedo sužnov. Nekoč so imeli isto noč videnje aragonski kralj Jakob, njegov vzgojevalec sv. Peter Nolasko in bl. Rajmund. Videli so Marijo, ki jim je rekla, da je želja Njenega Sina, naj se ustanovi red, ki bo lajšal bedo turških sužnov in jih naj skuša čim največ rešiti. Peter Nolasko je sprejel to nalogo, kralj ga je podpiral in bl. Rajmund je spisal za red posebna pravila. Red so imenovali "Red Bl. Device Marije za odkup jetnikov". Širil se je zelo hitro zlasti med vitezi in plemenitaši. Redovniki so polagali poleg običajnih treh obljub še četrto, da bodo za rešitev krščanskih jetnikov sami ponudili sebe za njih odkup. Po celem krščanskem svetu so zbirali darove v ta namen. Stotisoče jetnikov so s tem denarjem in s tem, da so sebe prodali v sužnost, rešili. Izreden red, kajne? Tolika požrtvovalna ljubezen! Papež Gregorij IX. je dovolil redu praznik njih patrona, Marije, rešenje jetnikov, katerega je papež Inocencij XII. razširil na vso cerkev.

2. Pomen. — Vsi sovražniki Boga in krščanstva posebno sovražijo katoliške redove. Kake morebitne sence, napake kakega posameznika vidijo, nočejo pa videti neizmerno dobrega, katero store za lajšanje človeške bede z velikimi svojimi žrtvami. Naj pokažejo samo enega izmed sebe iz vseh časov in vseh narodov, ki bi hotel prinesiti za bla-

gor bližnjega žrtev, kakor jo je prineslo tisoče in tisoče samo redovnikov tega reda. Kriče o bratstvu, pa kakšno je njih bratstvo? Kri bližnjega, ki si samo upa misliti drugače, kakor mislijo sami. In vendar jim tudi verni kristjani nasedajo.

3. Namen. — Po tem redu je Marija iznova pokazala, kako skrbna Mati človeštva je. Nobeno trpljenje v nobenem času ji ne ostane skrito. V vsakem je takoj poleg, da pomaga. Res, šmarniška Kraljica, kako junaške in požrtvovalne ljubezni nas učiš po tem redu in prazniku! Mi pa, kakšna je naša ljubezen do bližnjega? O, kako potrebuje svet danes pred vsem ljubezni do bližnjega! O, prosi, prosi za nesrečni človeški rod. Glej cel svet je krvav! Ljudje so postali zveri. Glej, celo brat kolje brata, samo ker drugače misli. Kako strašno trpi celi svet. Mati, Mati, prosi za nas! Izprosi nam ljubezni do bližnjega! Izprosi, da bodo človeška srca saj zopet človeška, čuteča, usmiljena! Drugače se bo človeštvo v doglednem času poklalo med seboj. Šmarniška Kraljica, poslušaj krik nedolžne krvi! Celo morje se je je zadnja leta nasilno prelilo.

23. DAN

PRAZNIK KRALJICE PRESV. ROŽNEGA VENCA

7. oktober

V srednjem veku je strašno trpe-la cela Evropa od Turkov. V stiskah pa kam naj pribeže otroci, kakor k Materi? In kako je nastalo iz teh časov več Marijinih praznikov v hvaležen spomin njene pomoči. Tak praznik je tudi praznik Kralji-ce presv. rožnega venca.

1. Zgodovina. — Kakor v naših časih grozni Hitler, tako je leta 1571 nastopil turški paša Solim II. in z veliko vojsko napadal Evropo, da si jo podvrže. Papež Pij V. je vi-del nevarnost in pridobil krščanske vladarje za skupen odpor. Prišlo je do odločilne bitke pri otoku Lepantu v Jadranskem morju. Cela Evro-pa se je združila s papežem v gore-či molitvi za Marijino pomoč. Pred bitko je cela krščanska vojska pa-dla na kolena in klicala Marijo. V Rimu je bratovščina presv. rožnega venca po vseh cerkvah priredila ce-li dan bitke molitve. Turki so videli krščansko vojsko moliti in so se iz njih norčevali in jo z divjim krikom napadli. Tri ure se je bil krut boj. Pa Marija je močnejša kot Turek. Krščanska vojska je zmagala. V hvaležen spomin te Marijine pomo-či je papež zapovedal praznovanje praznika Kraljice presv. rožnega venca prvo nedeljo v oktobru, ki ga danes praznujemo 7. oktobra.

2. Pomen. — Rožni venec, kako

ljubka Marijina ljudska pobožnost! Sv. Dominik jo je začel v težkih ča-sih sv. cerkve in Evrope in si ž njo izprosil pomoči. S tem je Marija jasno pokazala, kako ljuba ji je ta molitev. Ko se je v Lurdu prikazala Bernardki, je imela rožni venec v rokah in ga je nekako ž njo molila. Praznik Kraljice presv. rožnega venca nas tega jasno uči.

3. Namen. — Šmarniška Kralji-ca, dobro Te razumemo, kaj nas učiš pri današnjih šmarnicah: lju-bezni do molitve rožnega venca. Mati Marija, ubogali Te bomo. Po-gosto ga bomo radi molili, kakor so ga radi molili naši predniki doma v starem kraju. Vsaki večer celo le-to po vseh hišah rožni venec. Mi smo tu nanj morda že preveč poza-bili. Šmarniška Kraljica, v prihod-nje mora biti drugače. Nazaj rožni venec v naše roke, nazaj v naše družine, če ne vsaki večer, pa vsaj pogosto, vsaj vsako soboto večer. S to molitvijo hočemo pribežati v se-danjih težkih časih k Tebi. Kakor si tolikrat pomagala po tej molitvi, kakor si rešila Evropo strašnih ča-sov po tej molitvi, tako bomo sku-šali izprositi svetu pomoč tudi se-daj z njo. Marija, poslušaj jo in usliši nas! S to molitvijo hočemo živeti, s to molitvijo umreti, z rož-nim vencem v naših mrtvih rokah hočemo v grob, da bomo po tej mo-litvi prišli k Tebi.

24. DAN

PRAZNIK MARIJE POMAGAJ

24 maj

Praznik, o katerem govore današnje šmarnice praznujemo prav danes, praznik "Marije pomočnice Kristjanov", ali "Marije pomagaj", kakor Slovenci pravimo.

1. Zgodovina. — Podobne čase, skozi katere gremo danes na svetu, je povzročil pred poldrugim stoletjem Napoleon, Francoz, v celi Evropi. Vsa je bila v ognju vojne. Napoleon je napadel tudi papežev državo. Papeža Pija VI. in njegovega naslednika Pija VII. je odpeljal v jetništvo. Prvi je umrl v jetništvu. Tako hudi so bili takrat časi, da so imenovali papeža Pija VII. njegovi sovražniki "zadnjega", češ nobenega več ne bo za njim, konec je kat. cerkve. Papež se je pa s celo Evropo zatekel k Mariji za pomoč. Naredil je obljubo, da bo praznik "Marije, pomočnice kristjanov" vpeljal za celo cerkev, če ga usliši in reši Evropo Napoleona. Marija je pomagala. Napoleon je padel. Evropa je bila rešena in papež se je mogel slovesno vrniti v Rim 24. maja 1814. Za ta dan je odločil ta praznik v hvaležen spomin Marijine pomoči.

Po celi Evropi so začeli častiti Marijo pod tem imenom. Tudi v Sloveniji. Slike in oltarji kot "Marija Pomagaj" so se širile. Tako je tudi mošenjski župnik na Gorenj-

skem postavil v cerkvi sv. Vida na Brezjah tak oltarček. Slikar Lajler je naslikal sliko, katero poznamo danes kot čudodelno sliko Marije Pomagaj. Tu so se začeli goditi veliki čudeži in Slovenci so začeli v velikem številu romati na Brezje. To je začetek Brezij.

Leta 1925. smo dobili tudi ameriški Slovenci svoje Brezje v Lemontu. Marija pomagaj je prišla za nami sem v Ameriko, da bo kot naša dobra mati pri nas.

2. Pomen. — Današnji praznik nam glasno govori, da je Marija res Pomočnica Kristjanov, res Marija Pomagaj vsem, ki se k Nji zatekajo za pomoč. Noben narod pa tega na sebi ni tako jasno občutil, kakor slovenski narod. Tako strašne čase, kakoršne ima doma danes, je imel večkrat v svoji zgodovini. Vselej se je zatekel k Mariji in Marija mu je pomagala, od tod ime Marija Pomagaj. Zato, ali bi mogli Slovenci pozabiti na vse te Marijine milosti in ji ne biti za nje hvaležni, bi je ne ljubili in ne častili? Kakšno srce bi imeli!

3. Namen. — Za nas ameriške Slovence ima današnji praznik še poseben namen. Od svojih mater in očetov doma smo dobili veliko ljubezen do Marije Pomagaj. To ljubezen smo prinesli s seboj v Ameriko. Ameriške Brezje naj store svojo dolžnost, da bodo vse storile, da se

ta ljubezen ohrani v slovenskih srcih. List "Ave Maria" jo skuša vršiti in jo mora vršiti. Vsake slovenske matere v Ameriki je pa še posebna dolžnost, da ohrani to ljubezen v svoji družini, da jo bo kot svojo najdražjo dedščino zapustila svojim otrokom. Naredimo za svet kraj, za Marijin materni dom, naše Brezje tudi za našo mladino! Zakaj pustimo, da jih ne pozna, kakor bi jih morala? Šmarniška Kraljica, danes Ti slovesno obljubimo, da bomo vse storili, da boš kot naša

Marija Pomagaj, naša Kraljica do smrti, pa da boš ostala Kraljica tudi naših zanamcev, naše mladine daleč v bodočnost, ko nas več ne bo. Čutimo, da nas boš pozvala na odgovor, če tega ne storimo. Hvaležnost je velika dolžnost. Ta pa zahteva od nas, da Te ohranimo kot Kraljico našo, da Te damo tudi Ameriki. Mi bomo šli, Brezje, Lemont bo ostal. Naj ostane z njim tudi mogočen spomenik naše ljubezni in zvestobe do Tebe. Marija pomagaj nam, da bomo to izvršili!

— □ —

25. DAN

PRAZNIK MATERINSTVA MARIJINEGA

11. oktober

Marija je božja porodnica, Mati božja. Je pa tudi naša duhovna mati. Temu Marijinemu dvojnemu materinstvu je posvečen praznik Marijinega materinstva.

1. Zgodovina. — Prvič v zgodovini najdemo ta praznik omenjen, ko ga je portugalski kralj Jožef Manuel leta 1751. vpeljal kot državni praznik za celo Portugalsko, Algirijo in Brazilijo, in sicer na prvo nedeljo maja. Od tod se je širil hitro po celem svetu. Papež Pij XI. ga je l. 1931 vpeljal za celo kat. cerkev ob 15 tisočletnici cerkvenega zbora v Efezu, ki je razglasil versko resnico, da je Marija prava Mati božja, božja porodnica, Bogarodica.

2. Pomen. — Vse Marijino češčenje sloni na njenem božjem materinstvu. Kot Mater božjo so jo častili že apostoli in Jezusovi učenci, kakor tudi prvi kristjani. To češčenje so izročili sv. cerkvi kot svojo dragoceno dedščino. Vzvišeno čast Marijinega božjega materinstva bomo razumeli v vsej njegovi veličini in njegovem pomenu še le v večnosti, ko bomo spoznali Boga. Sedaj jo samo malo slutimo in verujemo.

Marijino božje materinstvo pa vključuje tudi njeno naše materinstvo, kot duhovno mater človeškega rodu. Tudi blagoslov Njenega našega materinstva sedaj šele samo čutimo v njenih tolikih milostih, ki jih sprejema človeški rod po celem svetu neprestano od trenutka, ko je

postala naša Mati pod križem svojega umirajočega Sina.

Praznik njenega obojega materinstva nas na to dvojno njeno materinstvo spominja in opominja, da jo častimo kot božjo Mater, da jo pa častimo tudi kot svojo dobro nebeško Mater in jo kot tako tudi ljubimo.

3. Namen. — "Glej, dekla sem Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi," je privolila Marija v svoje božje materinstvo. Te besede jasno povedo, da se je zavedala, s kolikim trpljenjem, s kolikimi žrtvami bo ta tolika čast združena. Pa se jih ni ustrašila. Božja volja je bila tako. Uklonila je svojo glavo in srce in jih sprejela in iztrpela, s tem si pa pridobila pri Bogu toliko neizmerno plačilo.

"Glej, dekla sem Gospodova", moraš govoriti tudi ti, mati, zakonska žena, ko gre za tvoje materinstvo. Takrat otroka, toliko otrok, kadar in kolikor Bog hoče. Vse drugo je zločin. Vsako drugačno poj-

movanje materinstva, namena zakona, je strašna zabloda. Tudi tvoje materinstvo je združeno z velikimi žrtvami, mati. Vendar samo ena je tvoja dolžnost! Ta, da posne- maš Marijin zgled in se ukloniš božji volji in ž njo govoriš: "Glej, dekla sem Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi!"

Tudi tvoje materinstvo je neizmerna čast in božje odlikovanje, katero bomo spoznali v vsej njegovi veličini šele v nebesih, ko bomo spoznali vrednost človeške duše. Tam boš tudi ti plačana za vse žrtve, zvezane s tvojim materinstvom.

Šmarniška Kraljica, izprosi našim krščanskim materam tako Tvoje razumevanje materinske časti! Izprosi jim junaštvo, da bodo vsikdar govorile s teboj: "Glej, dekla sem Gospodova!" Izprosi jim spoznanje, da je otrok res veliko breme za nje, toda neizmerna sreča, neizmerna čast. Volja božja! Pa tudi neizmerno plačilo pri Bogu.

26. DAN

PRAZNIK VARSTVA MARIJINEGA

2. nedelja v oktobru

trok se čuti varnega samo pri materi, verni kristjan samo pod varstvom svoje duhovne matere Marije. To je podlaga praznika Marijinega varstva.

1. Zgodovina. — Kakor vidimo iz šmarniških premišljevanj, se Marijini prazniki začenjajo tako, da jih kak pobožni Marijin častilec, kaka družba, kak red, kraj, kaka dežela po kakem velikem dogodku začne, od tam se širijo vedno dalje. Sveta stolica jih pozneje preišče, če so utemeljeni v verskih resnicah, če

so v duhu cerkve, jih potrdi, dovoli, slednjič razširi na vso cerkev. Tako je bilo tudi s praznikom Marijinega varstva. Najprej ga najdemo v Španiji, kjer se je veliko teh praznikov začelo. Leta 1679 ga ji je dovolil papež Inocencij XI. Papež Benedikt XIII. ga je razširil na vso cerkev, toda prepustil je škofom, da ga kak dan v novembru vpeljajo, če hočejo. Ljubljanska škofija ga je že davno vpeljala in smo ga doma praznovali.

2. Pomen. — Oh, kdo izmed nas ne čuti bridko potrebo Marijinega materinskega varstva neprestano, povsodi, v vsaki starosti, v vsakem stanu, za duhovno življenje in v telesnem življenju? Kdo je varen samo za trenutek? Naj mati otroka prepusti samemu sebi, takoj se bo kaj napačnega zgodilo. Smo mi kaj boljši? Prav nič! Toliko nevarnosti nas obdaja! Toliko sovražnikov nas zalezuje! Potem pa še na-

ša omejena pamet. Naša slaba volja. Naša popačena narava. Naše strasti. Toliko priložnosti za greh! Moj Bog, saj je človeka kar strah, ko na vse to resno misli. In praznik Marijinega varstva nas na vse to opominja. Uči nas: Poleg milosti božje, človek, nujno potrebuje varstva Marijinega. Sam sebi prepuščen se boš gotovo izgubil.

3. Namen. — Šmarniška Kraljica, kako se zavedamo svoje slabosti, svojih nevarnosti za svojo dušo! Kam naj pribežimo po svoje varstvo? Samo k Tebi! Da: "Pod Tvoje varstvo pribežimo, o sveta božja Porodnica. Ne zavrzi naših prošenj v naših potrebah, temveč reši nas vseh nevarnosti, o častitljiva in blagoslovljena Devica, naša Gospa, naša Srednica, naša Besednica! S Svojim Sinom nas spravi, Svojemu Sinu nas priporoči, Svojemu Sinu nas izroči. Prosi za nas, Šmarniška Kraljica in varuj nas!"

27. DAN

PRAZNIK MARIJINEGA DAROVANJA V TEMPLU

21. novembra

Joachim in Ana sta po šegi židovskih vernih staršev svojo hčer Marijo že v nežnih otroških letih pripeljala v tempel, jo tam darovala službi božji in jo izročila verskim

vzgojiteljem v vzgojo. Ta dogodek iz Marijinega življenja počasti praznik marijinega darovanja.

1. Zgodovina. — Sv. Evodij, Antijohijski škof in mučenec, ki je živel še za časa Marijinega življenja, piše o tem dogodku in pove, da je bila takrat Marija stara tri leta. Gotovo so ta dogodek praznovali že prvi kristjani. Pozneje o tem zgodovina več ne poroča do cesarja

Emanuela Komnena v začetku 12. stoletja, ki je ta praznik vpeljal za celo svojo veliko državo kot državni praznik. Praznovali so ga z velikimi slovesnostmi. Neki državnik francoskega kralja Karola V. je bil po službi na iperskem otoku in videl te slovesnosti, je potem doma pregovoril kralja, da ga je vpeljal za vso svojo državo leta 1374. Papež Sikst V. ga je leta 1585 vpeljal za vso cerkev.

2. Pomen. — Kako težka je morala biti žrtev za stara Joahima in Ano, da sta se ločila od svoje hčerke v tako nežni starosti, in v njiu starosti! Bila je od Boga izproseno dete. Toda prinesla sta to žrtev iz hvaležnosti do Boga, pa tudi iz ljubezni do svojega otroka. Nista vedela, kako vzvišeno bitje jima je Bog izročil v varstvo. Vendar hotela sta ji dati najboljšo versko vzgojo, ki naj jo dobi v tempelski službi od najboljših židovskih učiteljev in vzgojiteljev. V službi Bogu naj se pripravi za poklic svojega življenja za svojo morebitno družino in za korist naroda. Zato se nista pomišljala prinesiti to veliko žrtev. Božja previdnost je pa to uredila, da jo je pripravila za vzvišeni poklic Odrešenikove Matere. Najboljši poznavatelji sv. pisma naj jo seznanijo s prerokbami o Odrešeniku, da bo razumela njegovo veliko delo, pa tudi svoje kot njegova Mati in soodrešenica človeškega rodu.

Kako lep nauk daje ta praznik katoliškim staršem, da bi enako mi-

slili in enako delali, kakor Joahim in Ana, ko gre za versko vzgojo njih otrok.

3. Namen. — Dobra verska vzgoja je največje bogastvo, ki ga katoliški starši morejo dati svojim otrokom. V Ameriki katoliški starši skrbe za njo po svojih katoliških farnih šolah. Farni duhovniki in sestre učiteljice naj dobe kat. otroka v nežnih otroških letih v vzgojo in pod svoj vpliv. Sami starši dobro vedo, da jim te vzgoje ne morejo dati doma. Zato raje vse velike žrtve za farne šole. To jim ukazuje tudi cerkvena zapoved.

Mati, oče, kaj ti govori sedaj praznik Marijinega darovanja, kaj zgled Joahima in Ane? Morda škoda denarja? Morda se ti ne zdi moderno, ameriansko, dati otroka v kat. šolo? Morda nimaš smisla za to? Tvoj otrok raste v brezverski šoli, pod vplivom brezverskih učiteljev. Je to?

Šmarniška Kraljica, prosimo Te, izprosi vsem našim kat. staršem duha Tvojih staršev! Pokaži jim pot, kako naj poskrbe za svoje otroke! Izprosi našim duhovnikom in sestram duha gorečnosti v njih velikem delu za versko vzgojo naše mladine!

28. DAN

PRAZNIK ČUDODELNE SVETINJICE BREZMADEŽNE

27. november

Po vsej Ameriki poznajo verniki zelo dobro čudodelno svetinjo brezmadežnega spočetja in milijoni so, ki jo stalno nosijo. Sv. cerkev je dovolila za to svetinjo poseben Marijin praznik, ki je predmet naših današnjih šmarnic.

1. Zgodovina. — Leta 1830. je imela usmiljena sestra Katarina Labore videnje. Videla je Marijo, kakor se navadno slika Brezmadežna. Okrog Njene slike je videla napis: "Marija, brez madeža spočeta, prosi za nas, ki k Tebi pribežimo!" Marija ji naroči: "Poskrbi, da se bodo kovale svetinjice po tem vzorcu! Vsi, ki jo bodo pobožno nosili, bodo prejeli velike milosti!" V tem se podoba obrne. Na drugi strani vidi veliko črko M, s križem v počezni črti. Spodaj presv. Srci Jezusa in Marije. Redovnica je to izvršila. Svetinja se je hitro širila. V prvih desetih letih se je izkovalo 74 milijonov. Začela so se tudi čudežna uslišanja Marijina po tej svetinji. Tisti, ki so jo nosili, so prejeli izredne milosti. Posebno značilno je spreobrnjenje Žida Ratisbone leta 1842. Bil je popoln brezverec in velik sovražnik krščanstva. V Rimu ga je prijatelj pregovoril, da vzame to svetinjo in obljubi, da jo bo stalno nosil pri sebi. Nekoč si ogleduje

cerkev sv. Mihaela. Naenkrat dobi videnje. Videl je Marijo prav v taki podobi, kakor jo predstavlja svetinjica. Nehote poklekne in bil je v trenutku veren kristjan v srcu. Dal se je krstiti in veliko lepega napisal o tej svetinji in o krščanstvu. Javno je sam povedal celemu svetu o svojem spreobrnjenju. Od tedaj se je svetinja še bolj širila. Leon XIII. je dovolil Lazaristom in redovom sv. Vincenca Pavelskega poseben praznik in sv. mašo na dan Marijinega prikazanja redovnici Labore.

2. Pomen. — Marijine svetinjice, rožni venci, slikice, kipi vse to nam res lahko prinese samo po sebi velike milosti od Marije, ako jih nosimo stalno pri sebi, kakor kaže Ratisbonov slučaj in drugih slučajev nešteto. Morda to vemo iz lastne skušnjje o kakem svojem znancu. Sestre po bolnišnicah imajo nešteto takih slučajev. Zato je že to vredno, da jih nosimo seboj.

Vendar so pa to izredni slučajji Marijine materinske skrbi za nas. Glavni namen pa mora ta navada imeti in ga ima, da nas opominja k ljubezni do Marije, da na Njo pogosto mislimo in jo radi častimo, zlasti častimo z lepim krščanskim življenjem. Ob urah skušnjav in priložnosti v greh naj nas opozore na hudobijo greha, pa na to, da hitimo k Mariji za pomoč, da jih bomo premagali. Ako zaidemo v gre-

he, nas naj kličejo nazaj k Bogu po Mariji. V urah trpljenja težav in bolezni, naj nas krepe k udanosti v voljo božjo, k potrpežljivosti in naj nas vodijo k Mariji za pomoč. To je imela gotovo tudi Marija kot glavni namen s to svojo svetinjico.

3. Namen. — Kako čudovita si, šmarniška Kraljica, v načinih in

sredstvih, ki se jih poslužuješ, da deliš bednemu človeštvu svojo materinsko pomoč! Nerazumljiva si nam v tej svoji ljubezni in skrbi! Koliko lepega smo slišali o Tebi ta mesec! O, bodi zato češčena tisočkrat! "Marija, brez madeža spočeta, prosi za nas, ki k Tebi pribežimo!"

29. DAN

ŠMARNICE

Pri današnji šmarniški pobožnosti naj bodo pa predmet našega premišljevanja šmarnice same, — celomesečni Marijin praznik vsako leto.

1. Zgodovina. — S prvo rožico, ki jo otrok utrga, hiti k materi. Tako tudi Marijini otroci kako bi mogli drugače, kakor da rožice lepe pomladi darujejo tisti, katero najbolj ljubijo, nebeški Materi Mariji, da ji najlepši mesec leta celi posveti njeni časti. To je naravni izvir lepih šmarnic, Marijinega meseca. Kakor Marijini prazniki, se tudi šmarnice niso začele kar takoj, kakor jih imamo danes, temveč so se iz malega začetka razvile počasi. Vemo da so jih na Španskem imeli leta 1284 že zelo razvite, ko je sam kralj Alfonz, imenovan Modri, spisal za celi maj vsakdanja premišljevanja o Mariji. Druge take "šmarnice" imamo iz leta 1692, katere je spisal kapucin P. Lovrenc. Posebno so se pa začele razvijati po Napo-

leonovih vojnah. Marijina vspešna pomoč trpeči Evropi je zažgala veliko ljubezen do Marije. Od takrat imamo našo Marijo Pomagaj. Takrat so pa začeli vedno bolj obhajati šmarnice, ko je papež Pij VII. dovolil 300 dni odpustka za vsaki dan in popolni odpustek enkrat na mesec pod navadnimi pogoji. Tudi v Sloveniji so se začele šmarnice od takrat zelo širiti. Nastopili so Marijini pisatelji, kakor Janez Volčič, Luka Jeran, preje že škof Slomšek, pozneje škof Jeglič, Jože Jerše, P. Ladislav Hrovat in drugih cela vrsta. Družba sv. Mohorja je dolga leta vsako leto izdala "šmarnice" v svojem knjižnem daru. Danes so med Slovenci razširjene in jih s toliko prisrčnostjo opravljajo, kakor malo kje. Vsaka hiša mora imeti svoje "šmarnice" doma, Marijin oltarček. Kajne, da si tudi ti, mati, ohranila to lepo navado in jih imate vsako leto tudi pri vas?

Skupne šmarnice ameriških Slo-

vencev je od leta 1917 do leta 1925 prirejal list "Ave Maria" s svojo šmarniško slavnostno izdajo, ki je veliko storila za obnovitev slovenskih src v Ameriki v ljubezni do Marije.

2. Pomen. — Kar hočemo znati tega se moramo počasi naučiti. V šolo moramo. Tako je tudi s češčenjem Marije in z ljubeznijo do Nje. Počasi se je moramo naučiti. Kaj so šmarnice drugega, kakor šola, tečaj Marijin, kjer nas uči celi mesec svojega pravilnega češčenja, ljubezni do sebe, s tem pa krščanskega življenja? Stanovitna mora biti naša ljubezen. Toraj celi mesec šola za njo s šmarnicami. Pa še eno: zunanja pobožnost, pa naj bo še lepša, je zunanost, brez koristi, ni zaslužljiva, ni v duhu krščanstva. Zunanost mora biti samo odsev notra-

njosti. Zato šmarnice, Marijin tečaj, ki naj nas nauči združevati zunanost z notranostjo. V srcih morajo biti šmarnice. Srca naj pridobe. Zato celi mesec. Kako lep pomen!

3. Namen. — Prvi dan smo sklenili, da bomo šmarnice pravilno obhajali. Smo jih? Skušali smo, kaj ne? Morda smo kateri dan malo popustili, bili leni. Slabi ljudje smo. Voljo smo pa imeli dobro. Šmarniška Kraljica, kajne, da si videla to našo dobro voljo? Naš sklep je danes, kolikor šmarnic bomo še doživi, vsake bodo za nas sveti mesec, Tvoj mesec, Mati! Posvečen bo Tvoji časti, naši šoli v ljubezni do Tebe, v pravilnem Tvojem češčenju, pa tudi mesec Tvojih velikih milosti.

30. DAN

SOBOTA MARIJIN PRAZNIK

Pa tudi vsaki teden so hoteli imeti Marijini častilci praznik. Zato so izbrali soboto.

1. Zgodovina. — Pobožni Janez Volčič meni, da je začetek navade posvetiti vsako soboto Mariji, utemeljen v ustnem izročilu, da je bila Marija rojena na soboto in na soboto tudi umrla. Sv. Bernard pa misli, da ima svoj izvor v tem, da je veliko soboto samo Marija ostala neomajna v veri v Jezusovo vstaje-

nje. Sobota kot Marijin dan naj je nekak dan v obnovitev naše trdne vere. Drugi Marijini pisatelji navajajo še več drugih povodov. Vemo pa, da so vsi veliki Marijini častilci že daleč nazaj ob sobotah posebno častili Marijo. Papež Pij V. je že leta 1590 predpisal za soboto posebni mašni obred in posebne molitve za duhovnike. Soboto kot Marijin dan so širili zlasti sinovi sv. Frančiška in sledili zgledu sv. Bo-

naventure, ki je ljubil soboto kot Marijin dan. Zlasti so ob sobotah širili češčenje Brezmadežne. Zato imajo še danes pravico vsako soboto rabiti pri maši mašni obred Brezmadežne.

2. Pomen. — Vsako leto toliko Marijinih praznikov! Vsako leto cel mesec maj Mariji. Vsaki dan trikrat angelsko čečenje. Vsaki teden pa še en dan Mariji — sobota. Dober sin, če je blizu matere, jo gotovo vsaki teden enkrat obiše. Dober Marijin otrok kako bi mogel drugače, kakor da bi je s posebnim čečenjem ne obiskal en dan, — v soboto. To je že v naši naravi ljubezni. Pa tudi v potrebi po Marijini stalni pomoči je to utemeljeno. Toliko imamo potreb, v tolikih zadevah potrebujemo Marijinega sveta, da se ž Njo razgovorimo. Vse to

sili nas vse, vsaki teden en dan k Mariji, v soboto.

3. Namen. — Šmarniška Kraljica! Ti skrbiš za nas noč in dan. Tvoje oko je odprto nad nami neprenehoma, da nas varuješ. Tvoja roka je neprenehoma stegnjena k nam, da nam deliš milosti. Tvoje uho je vedno pripravljeno poslušati naš jok, naše prošnje, naše pritožbe. Mi tako ne moremo. Slabi smo. Svetne skrbi nas motijo. Še med svojimi kratkimi molitvami, kako smo raztreseni! Zato pa Tvoji številni prazniki med letom, zato naše šmarnice celi mesec maj, zato pa tudi vsako soboto, naj bodo dnevi rednih naših obiskov Tebe, dnevi razgovorov s Teboj, dnevi našega Tvojega češčenja, dnevi, ko Ti bomo dajali svoje dokaze, da Te ljubimo, da boš tudi Ti nas ljubila.

31. DAN

SKLEP ŠMARNIC

Je res že konec lepih Marijinih dnij, lepih šmarnic za letos? Da, je! Zadnjikrat jih opravljamo. Zadnjikrat smo pred Tvojim šmarniškim oltarjem, šmarniška Kraljica, da Te še enkrat pozdravimo, še enkrat počastimo, še enkrat poprosimo Tvoje ljubezni, pa da se poslovimo od šmarnic.

1. Zgodovina. — Da, v zgodovini Tvojih praznikov med letom smo videli, kako se je iz stoletja do stoletja večala Tvoja materinska skrb

za trpeče človeštvo, za posamezne narode, skupine ljudi, pa tudi za posamezne Tvoje otroke. Kako si bila Ti v resnici dobra duhovna Mati celega človeštva! Zato smo pa tudi videli, kako so se človeška srca vnemala vedno širje in širje po svetu, pa tudi vedno globlje in globlje v ljubezni do Tebe, v Tvojem češčenju. Iz te zgodovine smo slišali jasno in razločno, "da se še nikoli ni slišalo, da bi bil kdo zapuščen, ki je pod Tvojo varstvo pribežal,

Tebe pomoči prosil in se Tvoji priprošnji priporočal," pa naj je to bila cela sveta cerkev, naj so bile to posamezne države, posamezni narodi, posamezne družine, ali posamezni ljudje. Vsem in vsikdar si bila Ti Mati, dobra, ljubeča, sočutna in usmiljena Mati. Da, nikdar več ne bom pozabil na to! Mati, obljubim Ti danes, da bom od zdaj naprej za vsak Tvoj praznik med letom prečital še enkrat, česar si me v teh "Šmarnicah" v zgodovini Tvojih praznikov, učila.

2. Pomen. — Lepe šmarnice se za letos končujejo. Toda samo na zunanaj. Ne bodo se pa končale v našem srcu. Tu bodo ostale sveže, lepe, s stalno lučko ljubezni pred Tvojo podobo v srcu. V svoji šoli ta mesec si nas naučila, šmarniška Kraljica, pomen Tvojih praznikov med letom. Ne bomo ga pozabili. Vsak Tvoj praznik bo imel za nas v prihodnje svoj velik pomen. Nismo hodili zastoj ta mesec k Tebi v šolo. Ti moraš z nami v celo naše življenje. Tvoji hočem biti in vedno Tvoji. Tvoj veliki častilec, naš škof Jeglič, nam je klical s svojim geslom: "Po Mariji k Jezusu!" Da, to Ti od nas hočeš. Najprej k Tebi, svoji dobri in ljubeči Materi, po Tebi pa k Jezusu, in vedno bližje k Njemu, s svojim srcem, s svojo mislijo, s svojimi željami, s celim svojim življenjem. Tako pa po Tebi k Jezusu, z Jezusom pa v srečno smrt.

3. Namen. — Kako si bila zadovoljna, šmarniška Kraljica z menoj ta mesec? Tega ne vem. Enega Te

pa lahko zagotovim: danes Te bolj ljubim, kot sem Te ljubil prvi dan. Premišljevanja Tvojih praznikov so mi pomnožila ljubezen do Tebe. Danes je moje zaupanje do Tebe večje, kakor prvi dan. Zgodovina Tvojih praznikov ga mi je potrdila in pokrepila.

Šmarniška Kraljica, Te smem sedajle, predno Ti rečem svoj "Z Bogom" za letos, vprašati eno vprašanje? Me pa tudi Ti danes ob sklepu šmarnic bolj ljubiš, kot si me prvi dan? Sem jaz bolj Tvoj otrok in Ti bolj moja Mati, kot prvi dan? Vem, kaj mi odgovarjaš. "To je pa od tebe odvisno!" Da, od mene je odvisno. Tvoja ljubezen do mene je vedno enaka in ista. Ker Te pa danes bolj ljubim, o, kako sem vesel, ko zato vem, da sem, res, sem danes bolj Tvoj otrok in Ti si bolj moja Mati kot prvi dan.

In v tem sladkem prepričanju, šmarniška Kraljica, "Oj, Z Bogom!" za letos! Mati, pojdi z menoj. Morda me čakajo težki, težki časi do prihodnjih šmarnic, težki časi hudih preizkušenj. Mati, ostani pri meni! Naj se Ti smilim! Pomagaj mi! Morda me bo našel prihodnji maj že v grobu. Mati, ostani v smrti pri meni! Pridi po me k smrtni postelji in pojdi z menoj pred večnega Sodnika, da me boš zagovarjala, me rešila, da bom prišel k večnim šmarnicam k Tebi v nebesa.

Šmarniška Kraljica! Poslovim se od letošnjih šmarnic s tem trdnim sklepom: celo moje prihodnje življenje bodo — šmarnice!

SLOVENSKO-AMERIŠKA KUHARICA

Nova "SLOVENSKO-AMERIŠKA KUHARICA" nudi v slovenskem in angleškem jeziku natančna pojasnila in recepte za pripravljanje najboljših potic: rozinove, orehove, medene, čokoladne itd.

Za razne praznike in godove dajemo darila dragim nam osobam, med katerimi so matere, žene, hčere itd. na prvem mestu. Z novo, lepo in veliko "SLOVENSKO-AMERIŠKO KUHARICO" boste prejemnici tako zelo ustregli, kakor z malokaterim drugim darilom in to za razmeroma majhen denar.

"SLOVENSKA-AMERIŠKA KUHARICA" obsega 495 strani ter ima poleg obilnega informativnega gradiva tudi okrog 1,200 receptov za jedila vseh vrst.

Stane \$5.00 in se naroča pri izdajateljici

MRS. IVANKA ZAKRAJŠEK

302 EAST 72nd STREET

NEW YORK, N. Y.

Na tej načrtni sliki vidite Baragov Dom, ki ga mislijo pozidati frančiškani v Lemontu že prihodnje leto.

Baragov Dom naj bi bil počaščen spominu našega velikega misijonarja, obenem bo romarski dom, ki so si ga naši rojaki že dolgo želeli.

Kakor je v načrtu videti, bo to precej velika stavba. Velika, ker si mnogo romarjev naših želi dom, v katerem bi lahko našli zatočišče, kadar prihitijo na romanje v Lemont.

Doslej nismo mogli vsem postreči, ta stavba bo pa zadostila zahtevam.

V veliko veselje je nam, da lahko oznanimo ta načrt in zidarsko početje, v veliko veselje bo vsem našim prijateljem, ki tako radi prihajajo k nam na počitnice.

Obenem bo to tudi dom duhovnih vaj v bodočnosti, o katerem je tudi bilo že veliko poročano.

Obračamo se na prijatelje in rojake, če nam morejo malenkost darovati v ta namen. Stroški bodo veliki, toda upamo, da jih bomo z božjo pomočjo in z naklonjenostjo naših dobrotnikov, premagali.

S hvaležnostjo.

Rev. Benedikt Hoge,
frančiškanski komisar.